

کتابخانه مسجد اعظم قم
 شماره قفسه: ۸۷۵
 شماره کتاب: ۱۰۰۰

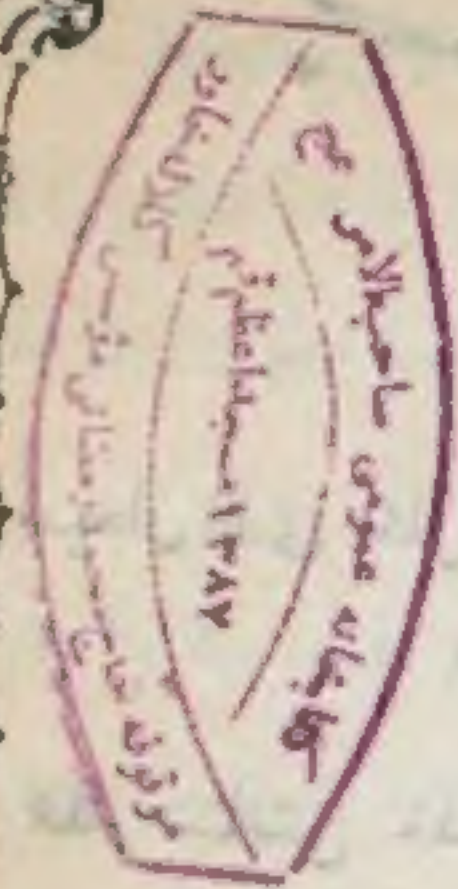
کتابخانه مسجد اعظم قم

شماره قفسه:	
شماره کتاب:	
تاریخ ثبت:	
شماره مسلسل:	

جلد اول

کتابنا

وہبر

در خواص زواج

اثر خامه جٹاب فغامت نصاب میرزا یوسف خان
مستوفی باشی کرویسی دام اقباله العالی

نام کتاب: خواص زواج
تاریخ تصنیف: ۱۲۴۹
شماره عمومی: ۲۸۵۱۹
شماره خصوصی: _____

غره شهر رجب المرجب سنہ ۱۳۱۷ هجری
مطابق ۲ نوامبر سنہ ۱۸۹۹ میلادی

بسم الله الرحمن الرحيم

سبحان الذي خلق الأزواج كلها مما تنبت الأرض ومن
انفسهم ومما لا يعلمون

حد و ستایش خدائی را ساز است که ارتباط عالم امکان بحکم
و مشیت او منوط و امتزاج عناصر مختلفه المزاج بامر و قدرت او
مربوط است مشاطه صنعتش عرهمان مختلفه الأجاس را برینست
ایتلاف و زیور استیلا آراسته است و مزینان دایره قدرتش کیفیات
متضاده را باین محبت و مودت پیراسته چون ازدواج ترکیب عالم
امکان و ترتیب نظام اکوان در امر خلقت ناچار و کزیر است
و فردیت و مجرد مخصوص ذات واحد بی نظیر

حضرت باری بتوسط ختم رسل و هادی سبل و جوه من عقل
کل صلی الله علیه و علی آله و اصحابه در آیات مبارکه ما بندکان را
مخاطب فرموده میفرمایند: «ومن کل شیء خلقنا زوجین
لعلکم تفلحون» در آیه مبارکه دیگر: «وانکحوا الایامی منکم

(فصل اول)

(۳)

والصالحین من عبادکم و ایمانکم ان یکونوا فقراء ینفیهم الله من فضله
والله واسع علیم» و قوه روحانیه حدیث شریف نبوی: «تاکحوا
تتأسلوا تکثروا فانی اباهی بکم الامم یوم القیمه ولو بالقسط»
در عالم و عالمیان تأثیری منیع بخشیده و مشام کرو بیان را معطر فرموده
چه که تولید نسل و تجدید نوع و حفظ صورت و ضرورت مدنیت
در این عالم پاک است نه در سمو افلاک

در این عصر تمدن و در این قرن تمسکن که انوار سلطه اش هر
ظلمتی را زاهر و معمار جامع اش هر ویرانه را عامراست بدیجاته
زاده کان ملک کیان و ساکنین مملکت ایران با قلبی افسرده و حالتی
پشمرده در کنج ویران نشسته و بارنج فراوان هم آغوش گشته اند نه صحبتی
از کیفیت امتزاج رانندونه بذری در لرض ارتباط و زواج فشانند
نه برهان قاطعه جنسیت خوانند و نه هیئت جامعه بشریت دانند
کبیر و صغیر اصل معنی صم بکم عمی فهم لا یبصرون را دریافته اند
این بنده یوسف مستوفی باشی کرویسی در مدت اقامت بیروت
با وجود کثرت مشغله تحصیل محض ادای ذمه خدمت وطنیه
کتاب «فلسفه الزواج» عربی را بنیاد روی ترجمه نموده و به طبع
رسانیده امید در محضر دانایان ملت مقبول آید چه کندینوا همین
دارد از خداوند توفیق مخصوص در خواست میکنم که به طبع

و تدوین سایر کتب مفیده علیه که در نظر است موفق کردم
و پیش از اینها مستعد خدمت فخریه و وطنیه شوم .
این کتاب داعی درجه میل و وفاء اهل عالم و نتیجه سعادت حب
و صفا بی آدم است .
بنام خدائی که جان آفرید حکیم سخن در زبان آفرید

﴿ فصل اول ﴾

﴿ در قواعد و رسوم ازدواج مدن به حسب اخلاق شعوب ملیه ﴾
در ظل قوانین طبیعیه در هر ذی روحی توالد و تناسل موجود است
یعنی حیوانات و نباتات در میانه این ذوی الروح باید جنس شریف انسان
چون مکلف و معقول پایه عرصه وجود گذاشته بموجب قوانین
و شرایع مستونه و آداب و رسوم مخصوصه یا امر زواج اقدام نمایند .
در بین امم و اهل عالم ازدواج و اختلاط به سه قسم معمول است اولاً
ازدواج اثنبیه یعنی يك مرد بحسب قانون شرع خود از يك زن زیاده
نخواهد درجهاله نکاح در آرد این رسم در بین کلیه ملل نصراً معمول
و مشروع است ثانیاً ازدواج عدة النساء است یعنی یکمرد بموجب
شریعت خود بنگاهداری چند زن مختار باشد این قاعده در بین
ملل مقدسه اسلامیه شایع است ثالثاً ازدواج عدة الرجال است یعنی
يك زن دارای چند شوهر شود این طریق اخیره نادره غیر مشروعه

در بلاد تبت ، و نیول ، و نیلام ، و جزیره ژاوا ، معمول است
علت این قریه نیز در این بلاد قلت نسوان و عدم تمدن است که به حسب
هوا و طبیعیه آنجا تقلیل جنس اناث موجود است ولی از نفوذ قوه
جاذبه تمدن و علوم آن مردمان غیر معقول پیدا شده اند و عیب کارر
افهیده اند در آراء خود سؤ حال و مال این امر شتیع را سنجیده اند
و بواسطه ارتباط با خارجه بر عدة نسوان خود افزوده اند . بموجب
سر شماری اخیر دولت عالم بقانون ازدواج اثنبیه رفتار میکنند
و نتیجه اش حفظ اتحاد و انتظام امور بتبیه و اقطاع ماده عداوات
دانند و اولین وسیله صلحش خوانند عادات بعضی از شعوب و ساکنین
آسیا این بود که پدر یا دختر و پسر یا مادر و برادر یا خواهر مزاجت
مینمودند .

اهالی یونان میتوانستند خواهر خود را اگر ما درش سواست
ترویج نمایند یعنی از يك پدر باشند نه از يك مادر .
اهالی مصر و اعراب در زمان جهالت و اهالی بیرو در خطه
آمریکای شمالی ، و سیام ، تا يك قرن قبل ترویج برادر بخواهر
مشروع می دانستند ساکنین تبت ، و شیلی کارائیب ، و شیلی و کارائیب
هر دو در خطه آمریکای شمالی واقعند ، ترویج پدر یا دختر صحیح می
پنداشتند .

عادات قدیمه هندو این بود که ناکح باین شرط نیکاح میکرد که اگر دختر تا انقضای مدت سه ماه حامله شد او را زنی دائمی خود قبول مینمایم والا دختر بخانه پدر رجعت نماید و ساکنین و اتو میر و عده این شرط را یکسال معین میکردند اهالی و کوتنوها از توابع چین نیز این شرط و عده را منظوری داشتند.

قواعد اهالی کروهند از قطعات آمریکای شمالی، این بود که عروس بعد از انقضای فریضه عقد با حالتی مهیب رو بصرای دوید و داماد او را تعاقب مینمود در محلی که باو بر میخورد او را بردوش خود حمل میکرد تا بخانه خویش می آورد.

رسوم اهالی ژاپون، این است که اگر دختر باکره است باید مرد بخانه دختر آمده مدت عمرش را در آن خانه بسر برد و اگر بیوه است بخانه مرد میرود.

آداب مملکت فوتا، در قطعات غربی افریقا، این است که مرد عیال خود را از روز انعقاد عقد تا مدت سه سال ملاقات نمی کند.

قواعد بعض از اهالی مملکت حبش این است که در روز عروسی داماد از خانه پدر دختر عروس را بکتنین خود سوار نموده تا بخانه خود حمل می نماید ولو مسافت بعیده باشد.

رسم هندو و گندها، از قطعات آمریکای شمالی این است که داماد در حالیکه رؤسای قبیله حضور بهم رسانند و اجرای صیغه عقد نمایند عروس خود را بدوش گرفته تا محل مخصوصی که برای آنها ترتیب داده اند حمل مینماید حاضرین از این عمل اظهار شغف نمایند و بمداهای بلند داماد و عروس را تبریک گویند.

عادات طایفه از چینیان تابع اعتقاد جدید این است در ایام عروسی روز معینی عروس را در تختی بگذارند و جمله اقارب و خویشان او بدور او جمع شوند داماد نیز باتفاق اقوام و نزدیکان خود بآن محل گرد آیند و دست همدیگر را بفشارند بعد داماد تر دیک تخت عروس میرود و هدیه به عروس می دهد و متفقا بخانه داماد می آیند.

اما چینیهایی که با اعتقادات قدیمه خود باقی اند بعکس عروس را محجوب نگاه می دارند در شریعت آنها نیز مثل شریعت مقدسه اسلامیة نباید اشخاص نا محرم زنان را معاينه نمایند.

یکی از قواعد آنها این است که مرد باید هم اسم خود را تزویج نماید از این فقره معلوم میشود که در مملکت چین علامه فارق برای اسماء زن و مرد مشخص نیست، یعنی بقسمی این قانون طرف ملاحظه است که اگر شخصی بغیر سمی خود تزویج نماید

اورا کافر و مرتد دانند. این مسئله از بدعتهاست که علماء جاهل در دین خدا داخل میکنند، بعد از اینکه سعی خود را جست یکنفر را به خواستگاری آن کسبل دارد اگر بر وفق اراده جواب رسید همین شخص واسطه یاد داشتی از داماد و عروس مبنی بر تاریخ عمر و اسم و مکان ولادت بخط خودشان اخذ میکند و بانضمام هدیه مخصوصی برای کاهن و حاکم شرعی می برد تا عقد جاری گردد بعد از اجرای این رسم داماد قبع جدیدی و کلاه بلند است در چین مخصوص داماد، منقش بعنوانات خود و خانواده بر سر میکند عروس نیز موهای سر خود را بوضع سر زنهای چین ترتیب می دهد چون تا مادامی که دخترند رسماً نمی تواند موی سر خود را ترتیب دهند و يك روز قبل از زفاف دختر هدایا می مخصوصه برای شوهر خود ارسال می دارد من جمله يك جفت مرغ مخصوصی است که به عنوان بقای محبت و مودت میفرستند شب همین روز کسان عروس در حالتیکه فانوسهار روشن و بیریق های ماهی دار روی شادروان سرخ در دست دارند عروس را در محفل مذهب که مخصوص عمایه و بزرگان چین است نشاندند و روی محمل را بپارچه های زر باف چینی مزین میکنند تا احدی قامت عروس را مشاهده ننماید جماعتی نیز در جلو این محمل تنی

کند تا بسر ای داماد رسند عروس را با همان محمل داخل اطلاق داماد کنند. فوراً داماد حاضر شده نقاب ازوجه عروس برمیدارد و قدحی پر از شراب با و تقدیم مینماید و متفقا بتلاوت ذکر مشغول شوند و عمل ختم شود [۱] رسوم اهالی جزیره سند و بیج این است بغیر از ما در و خواهر و عمه و خاله و اولاد خود با اغیار مواسلت نکنند میگویند خارجه محبت حقیقی ندارد. آداب ایام و حشت آمریکای بر این بوده که مرد میتوانست به حسب وسعت و قدرت خود تا یکصد زن تزویج نماید. قواعد اهالی فلیپین این است عروس را یکساعت قبل از اشراق شمس در باغی میگذارند و داماد را از این کیفیت مطلع مینمایند که فلان در باغ منتظر شماست اگر تا قبل از طلوع شمس کم کرده خود را جست که آن روز صیغه عقد جاری گردد و الا روز دیگر عمل تکرار میشود.

در بعضی ولایات غریبه روسیه بعد از انقضای اجرای صیغه عقد عروس عصائی فلزی بداماد تقدیم میکند و میگوید: در اول کار اقرار میکنم که اگر سر موتی من بعد از من خلاف عالم محبت و مودت سر زند شما مختار خواهی بود که با همین عصا مرا

[۱] هزار جفت عمل ختم شد فراشهای هر سینی قلق نکر فتند مترجم.

آسگاه و تنیه سازی . در ولایت کوردیای آفریقا مرد مختار است عیال و اطفال خود را در عدم رضایت و قبول طرد و نفی نماید .

در غربی آمریکا به کس زن مختار است اگر از شوهر خود خلاف قانون حرکتی صادر دید خود را از قید آن خلاص نماید ولی باید از مایملکی که در خانه شوهر مالک است رقبه تملك بیفکند .

آداب اهل بابل این بود که دخترهای خود را در مقام بلوغ به دلال بنات می سپردند که او را در معرض بیع جلوه دهد . امیان و رؤسای قبیله نظر به حسن صورت و شکل آن میخریدند [۲] کرانی و ارزانی او موقوف به حسن و کرمه صورتش بود نه سیرت از کثرت و حشمت غافل بودند که گفته اند :

وما الحسن فی وجه الفتی شرف له

اذا لم یکن فی فعله و الخلاق

[۲] گویا آن اوقات در بابل هم مثل حال امساله وطن عزیز ما به بلای خطی مبتلا بوده اند که از دلبد خود دلکنده می شدند چنانکه امسال در اطراف همدان و کردستان از شدت و عسرت مرض خطی جگر کوشه کان خود را با قایان محکرن فروختند دور نیست چند نفر از آنها نیز حاجی محسن آقای عراقی سلمه الله تعالی خریده اند چون امسال بواسطه احتکار یکصد هزار خروار کندم خون فقرارا به شیشه ریخت . (مترجم فارسی)

در بلاد کالیفرنیه قدیمه ، هینکه دختر بسن بلوغ می رسید پدرش جماعتی کثیری از جوانان آن بلد دعوت می نمود بعد از حضور مدعوین به دختر خود امر می نمود که سهم اراده ات به هدف هر يك خور ده قدحی شراب با و تعارف کن دختر به هر کس که اراده اش تعلق می گرفت از ابا و تقدیم میکرد اگر جوان خواهانش می بود قدح را می گرفت و می نوشید والا متعذر می شد دختر قدح را بدیگری عرضه می داشت .

قیصره روم تا قبل از بطرس قیصر کبیر رفعت مقام نسوان را حسن و جمال می دانستند نه فضل و کمال .

اهل عالم در همین هرج و مرج و آداب مذمومه عمری را گذرانیدند و عنوان خود را در دفتر و حشبان عالم گذاشتند تا شمس جمال بی مثال رسول حضرت ذو الجلال از مشرق بطحا طلوع نمود اغلب طوائف و امم هینکه پا بدایره اسلام گذاشتند در تحت قاعده و قانون متین درآمدند و آن رسومات شیعه را محبوب نمودند تا بتدریج این اسلوب مطلوب در ممالک اجانب نفوذی نمود و اثری بخشید و بر صفحه موهومات سرپوش محسوسات گذاشته شد زشتیها زیبا و ظلمتها بیضا گردید دست قدرت هیاکل نفاق و کدورت را منکسر ساخت و اهل عالم را به فواید اتحاد

و یگانگی مستبصر نمود و اجساد خصومت و عداوت را دور انداخت آداب قبیحه قانون عالی و منبع شد فصلهای مرده فصل زنده و ربیع کردید باران رحمت بر اراضی مینه نزول فرمود و خوان نعمت برای فقیر و امیر گسترده شد.

فصل دوم

در ملاحظات عمومی زواج

جنس بشر زمانی حقیقه خود را بروزی دهد که بفرض زواج اقرار نماید و بر کسب فنون و کیفیات ازدواج اصرار فرماید و در ظل شجره مبارکه کلمه مقدسه مساوات در آید زیرا حصن حصین و جبل متین زواج حسن امتزاج و ادراک و ملاحظه حقوق و اشتراك است فلاسفه این دو وجود مشترك را لفظ احد و این دو روح را در يك جسد فرض فرموده اند و امتزاج این مزاج را خمیر نوعیت اسم گذاشته اند و نتیجه اش را محبت اهل عالم و از یاد نوع بنی آدم دانسته اند.

در بعضی بلاد خاصه مملکت ایران با تکمیل ایمان هنوز امر زواج را کاری سهل و عملی آسان می شمارند و در مکنونات آن هزار نکته باریکتر ز موکان نکند و همچو فرض میکنند که ازدواج

و اختلاط عملی است از عملیات هر روزی ما مثلاً پیراهنی را عوض کردن و زنی را بحباله نکاح در آوردن یکی است دیگر بر فسادات مکنونه آن تفکر نمیکنند و تدبیر نمی نمایند که کار بی تدبیر مولد تقدیرات است و بی کد ارباب زدن محسوث خطرات شیخ مصلح الدین سعدی علیه الرحمه خوب میفرماید: مردیت بیازمای و آتش که زن کن.

یکی از شرایط زواج بلوغ شماره سال و استغناء شخص بمراتب حال و کمال است یعنی در شمارات سنه نباشد که نمو طبعه هنوز با علی درجه نرسیده و حالش در خور قوه باشد که وصال را استقبال نماید و کمالش حاوی آن شود که از فرط جهالت در چاه فلاکت نیفتد و در گزند عسرت بند نکرده انشاء الله تفصیلات این مطالب هر يك در فصل خود گفته خواهد شد. باید دانست که عموم کائنات و موجودات هر يك فطرتاً و فی حد ذاته مأموریتی دارند و خاصیتی می بخشد و برای پیشرفت کار هر يك نظام مخصوصی داده شده است تا جمله لیل و نهار با جراء مأموریت خود اقدام نمایند و برای مدیری و سرپرستی این مأمورین قدرت رئیس و محیطی لازم است که در ذرات صغیره اجساد هر يك از اینها تفوذی عمومی و خاصیتی خصوصی داشته باشد چنین مدیر و محیطی طبیعت است

که سر رشته نظام کلیه کائنات را در قبضه اقتدار خود گرفته پس طبیعت در نظام عالم مکان مأموریتی مطلق داراست یعنی وزیر نظام دایره موجودات است نه وزیر نظام مرحوم و هرگز خطا نرود اگر چندین کرور سنوات گذشته و چندین ملیون در استقبال بیاید ابد کسی گمان نکند که طبیعت تغییر کرده یا میکند چندین هزار سال قبل از ابو البشر همین کاخ عبود مشهد مخلوقات و قالب موجودات بود حال دیگر هر کس باعتقاد خودش آسمان یا طاق بیستونش داند و یا جو لا یتناهیش خواند مقصود این بود فلاسفه و حکماء این طبیعت را آرزو موده اند و دیده اند مرد کمتر از سن ۲۰ وزن کمتر از ۱۸ سنه نمی تواند مزوج شوند زیرا طبیعت کمتر از این بلوغ مستعد استقبال نیست یعنی هنوز قواء نموه بدرجه کمال نرسیده زواج موجب انقطاع قوه نموه است و اگر بدن انسان تا رأس الحد کمال نمونکند این جسد دائم علیل است و صحت در خود مشاهده نکند.

در هیچیک از کتب سماویه والواح نازلہ امری بر صحت عزوبت و مجرد نازل نشده و هیچکدام از انبیاء و رؤسای روحانیه این عمل را تجویز نفرموده اند بلکه بر وجوب تزویج و اختلاط اواخر شدیده شده عالم را به خطاب مستطاب: «انموا و اکثروا و املاوا الارض»

مخاطب و مأمور فرموده و حدیث شریف نبوی صلم: «تساکو تناسلوا تکثروا فانی اباهی بکم الأثم يوم القيامة ولو بالسقط» در عالمی نفوذ نموده پس اشخاصیکه مجرد را بر تأهل مقدم می دارند خدا را عصیان نموده اند و با طبیعه اختلاف ورزیده اند در کتاب «زیندا و یستای» زردشتیان و کتاب «ویداس» هندو و کتاب «تلمود» یهود صریحا بر عذاب متجردین گواهی می دهد چنانکه زر دشتیان و هندو هنوز معتقدند که ارواح این اشخاص به سماء و ملکوت آلهیه داخل نمی شود. لیکورک فیلسوف و مشترع معروف جزائی مخصوص و حدی مخصوص برای عازبین باین تفصیل معین کرده بود و آن این است: شخص مجرد را ابد در خدمات ملکیه و وطنیه قبول نکنند در جزو و سلك جنود و عساکر در نیایند و در تمام اعیاد این شخص را با ریشمائی معقود نموده در محلات واسواق بکر دانند و زنان بصورتش تف اندازند.

سقراط و پلاتون و ارسطو بپراهمین قاطعه و دلایل ساطعه ثابت نموده اند که زواج فرض مقدس کل عالم است هر که عمل کند از محبین وطن محسوب و هر که مجرد اختیار کند از خائنین ملت شمرده شود. میگویند در طائفه «سبارطه» روزی شیخی مجرد از معبری گذر نمود شبائی را نشسته دید که بر شیخ سلام نکرد شیخ براو

سلام گفت جواب نه شنید علت را پرسید **اولا چرا سلام نکفتی** و ثانياً چرا جواب رد نمودی شبان در جواب گفت: چون شخص شما مجردید و از خدمات وطنیه محروم عار خود را نسیم که کلام خود را در مکالمه چون تونی ملوث سازم شیخ از این سخن از کرده خود منخجل شد و در تهیه ترویج برآمد.

پلاتون حکیم مشهور برای رجال مدت ۳۵ سال و برای نسوان ۲۵ سال موعده زواج قرار داده بود طرفین کمتر از بلوغ باین سن نمی توانستند مزوج شوند ولی در ظرف این سنوات از خدمات ملتی و دولتی معاف بودند. در مذهب لاتین شخص مجرد مأذون نیست در هیچ امری توصیه نماید و رأی زند در محاکمات شهادت او را قبول نمیکند. در بین قبیله «کورین» آدم عازب را مثل اطفال جاهل بنیند در هیچ محفلی او را راه ندهند. در تورات مقدس میفرماید: «الزواج فضیلة و کمال و العزوبية نقص يستوجب اللوم» مدققین یهود زواج قبل از بلوغ بیست سنه واجب دانند.

در شریعت لاتین و کورک برای اشخاصیکه در تزئید و تولید نسل بشر میکوشند قرب و منزلتی مخصوص مقرر است بمعکس اشخاص مجرد را در نهایت ذلت و خفت مشاهده نمایند. وقتی امپراطور «اوغسطوس» لاتین «فرانسه قدیمه» میل نمود نسبت

با اشخاصیکه بخدمت جنس بی نوع بشر اقدام کرده مزوج شده اند قشویقی نماید امر نمود هر مزوجی یک هزار سترس و هر سترسی تقریباً شاهی ایران بدهند مدتی نکشید خواست نتیجه خیال خود را امتحان نماید این مسئله را تکرار نمود معلوم شد در ظرف این قلیل مدت قریب بیست هزار نفر متأهل شده اند.

نظر برای لیکورک و صولون دو فیلسوف مشهور اهالی لاتین زن حامله را خیلی موقر و محترم می بینند در هر محلی که او را ملاقات مینمایند به اعزاز و اکرام با او صحبت نمایند محض این است که مردم دنباله تجمرد را ول کنند. لاتینیان بموجب حکم فرض باید ابرامل و بیوه هائیکه شوهران آنها در محاربات مقتول شده اند ترویج نمایند اگر کسی احیاناً از ادای این امر فرضی سرپیچید به جزای بدی در محکمه گرفتاری شود. در تواریخ اتم معلوم است بعضی شعب نیز که در بحار جهل و فساد مستغرق بودند باز ترویج را حلال و عاملین عظم مخصوص داشتند پس در هیئت اجتماعیه اشخاص مزوج منزلی رفیع و مقامی منیع دارند و مجردین به اشجار و نباتی مانند که نه روح دارند و نه ثمر بل موجب خسران و ضرر پس قلمش از ثبات خوشتر است زواج فی نفسه اساس الفت و وفاق است و روشنی انفس و آفاق و موجب تحسین و تهذیب اخلاق.

آراء اغلب کبار سیاسون اروپا بر این است که آزاد جنود بحکم
و جوب باید مزوج باشند تا حافظ و حارث مملکت و وطن شوند.
و مانع و دافع حمله دشمن بهین مناسبت یونانیان شخص مجرد را
در سلك عسکری قبول نمیکنند. بر اولیاء امور لازم است که در
هر جا متزوجین را قدر و قرب گذارند و عازبین را در مقابل ذمه
نشانند تا فضیلت این معلوم گردد و اساس آن مهودوم در هیئت
اجتماعیه بشری و اس اسلس نوعی زواج را منزلتی کیر و مقامی عظیم
است. زن و مرد را در رشته زواجی ارتباطی لازم است یعنی
اخلاق و آداب بدرجه کمال باشد و در قلوب صافیه خویش کدورت
و ملال نفاق و اختلالی راه ندهند. مرد باید در اختیار زن دقت
و تفحص کامل نماید و نرسیده و ندیده خود را در بحر بی خبری غرق
نکند و مطلوبه خود را من حیث الأدب و الأخلاق بیازماید که مادر
یارش نشود و غم همدش نکردد در تعریف زن حکیمه و جاهله
عربان میگویند: فان الامراة الفاضلة کنز لا یفنی فتجعل رجلها
سعیاً و الامراة الجاهلة عذاب دائم لرجلها و مراة لقلبه و مساکنه
الافعی خیر من مساکنه الامراة الجاهلة. یکی از فضلاء عرب
میگوید: من وجه زوجه صالحة وجه خیراً و نال مرضاة من لدن
الرب. بعضی اشخاص زعم نموده اند که میل مرد موقتی است

بهند از مدتی زائل گردد ولی نه چنین است مرد از دو حالت بیرون
نیست یا صادق است و یا منافق اگر صادق است محبت شخص
صادق همیشه کی و دائمی خواهد شد و اگر منافق است شخص منافق
محبت ندارد پس میزان کار صداقت شد تخم را سنی در هر خاکی
کاشته شد ثمر و حاصلش بطور یقین محبت خواهد بود.

مردان را لازم است که مراعات اراده و میل زنان را بنمایند
و مقصودات و تشهیات آنها را بجا آرند یعنی تا مقامیکه زنان از دایره
لیاقت خارج نشده باشند. زنان را دو مسئله لازم است که همیشه
بکار برند اولاً از مقصودات و تشهیات خود افراط نکنند رعایت
حال و استقبال شوهران خود را داشته باشند ثانیاً در تربیت اولاد که
در ذیقت ظاهر آنها است اعتنا و اهتمام صحیح بکار برند.

زنان را لازم است در استرضاء خاطر احدی جز همسر خود
سمی نمایند خاصه به کلام متملقین و مذبذبین خوش ظاهر جانب
التفات نکذارند که این اشخاص خائن محبت عالمند ظاهرآ در کلا
مشان لذت و حلاوتی است ولی با المال مورث فساد و خصومت
و باعث نفاق و کدورت است. دلیلی واضح است که زن و شوهر به
حسب ظاهر دو جسدند و در عالم خلقت با هم اختلاف و تفاوت
کلیه دارند ولی به حسب معنی یک صورت و یک جسدند نتایج

وتوليدات اینها نتیجه جسد واحد و شخص مفرد است پس چنانکه
شخص به نفس خویش بد نخواهد و فراغت و آسایش حال خود را
همیشه طالب است و نمی خواهد به اعضاء بدنش وجعی رسد
و جراحی وارد آید زن و مرد هم باید جسد همدیگر را چون جسد
خود دانند و آزردهن همدیگر را اراده نکنند تا حال خود را مدام
العمر بخوبی و خوشی گذرانند در وجود خود زحمت و نغمه نه
بینند بی شک که قلب زن علی الاطلاق سریع التأثير و ضعیف العزم
و قریب الانقیاد است خاصه در مواقعی که کوش باقوال مخادعین فرا
دارد مثلش بعین مثل پروانه است ظاهر را نور لاله در نظرش دلبز
و دلکش است ولی ملتفت نیست که این معشوق دلسوز و عاشق کش
است تا مقامی به دور شمع دوران و جولان مینماید که جان عزیزش
قربان و دل ضعیفش بریان شود.

در اکثر اوقات باعث اصلیه خطیئات مرد است در امر جزئی
بلائی کلی به نفس خود واردی آورد و علت اندکی را نغمه بسیاری
کند اعضاء جسد خود را بواسطه اندک وجعی قطع نماید حکایت
علی بهانه کیر در ایران مشهور است، اولاً نباید بدون تعقل و تفکر
بهر نفسی فریفته شود و بهر ریسمانی آویخته گردد ثانیاً اگر اقدام نمود
خود کرده را تدبیر نیست سزوار بنماید شخص بریشه مغروس

خود تیشه زند و پایه عمارت وجود خود را از پیخ و بن بکند باید
زنان همه اوقات رعایت و تبعیت شوهران را میزان حیات خود قرار
دهند و از اندیشه و رای آنان تجاوز نکنند تا نفس مطلق شوند
و شجره وحدت والا تخم آمالشان نرود و عین آرزویشان جاری
نشود شرافت انسانیت و فضیلت اقدمیت اولاد آدم از آن روزیست که
بدنبال محبت و کرامت افتاد و دقت انسانیت و معیت خواند.

شرف الرجال قامة بثلاثة . . . کرم و اقدام و حب مفرد
حکماء عارف مرد وزن را يك اعضاء فرض فرموده اند یعنی مرد
نصف اعضاء و زن نصف دیگر آن مقصود این است شخص محب
تمام اعضاء خود باشد نه اینکه نصفش را دوست دارد و نصف
دیگر را نه مثلاً ملاحظه میفرمائید فلان تیشه در دست گرفته
و باعضاء ساقه خودی زند آیا ممکن است این موضع دیگر سالم
بماند پس علت این موضع بسایر جوارح نیز اثر نماید و صاحب
درد کند اما اگر خاری بیارفت دست ملاحظه حب هم عضوی را
نمود و او را بیرون کشید هم با سالم گردد و هم سایر اعضاء متزجر
نشوند حالت زن و مرد هم همین است اگر مرد بخیاں برتری و سروری
بنای کج خلقی و بدسلکی کند است هم خودش مهموم و هم زنش
مهموم و هم بنای مقبر محبت مهلوم گردد.

هر عاقلی بینا است که اساس خلقت مرد و زن یکی است و توفیر و تناقصی در میانه نباشد و صلت محض این میشود که دو جنس بهم الفت گیرند و مولد اجناسی چند چون خود کردند مثلاً از جنس حیوان برای حفظ مراتب معیشت انسان کوسفتند نگاه داری کنند بحسب ضرورت باید متشکل از دو جنس نر و ماده شوند تا بر جنس خود بیفزایند حال ما باید به زیننه گاه و جو بدیم و به ماده خار و خشو که این تراست و آن ماده نه باید وجود هر دو را عزیز داشت و بر حفظ هر دو اهمیت گذاشت چون که عالم بوجود هر دو محتاج است پیوند و پیوستگی آنان سرور قلوب و علت ابتهاج. چه بسا اشخاص با جهل تمام در بحر زواج کشتی را اند و خود را ملاح ماهر دانند مسافتی نه پیمایند که با دست خویش کشتی را سوراخ نموده خود را هلاک و زورق را مستغرق نمایند این است نتیجه اعمال و افعالی که بدون تدبیر و تفکر اقدام شده و از خللاوت حال تلخی مآل را فراموش میکنند.

آدم عاقل متعیر است این دو جنس چرا باید کأس راحت خود را کدر نمایند و روح آسودگی خویش را قبض کنند اشخاصی رای ینیم هنوز بمثل مشهور پا در بستر کرم نکرده و نفس راحتی نکشیده آقامرغ هوش بلند پروازی کند و بخیال تجدید فراش

اقتدا بدیختی را در کنند مجادله و مخاصمه اند از د بیت راحت خود را دار الحرب و جمل خانه نمایند اگر به پرسند ای بی تدبیر این چه بلائی است در ایوان تو ریشه کن سبزه جان تو خواهد گفت اقتدا به شعر مشهور کرده ام که گفته اند:

برو خواجه زن تازه صکن در بهار

که قوم یاری نیاید بکار

اگر خانمها در حالت پیری موسم جوانی و فصل اول زندگانی خود را بخاطر بیاورند که اوقات را به بطالت گذرانیدند و طریق عمر را با مرکب جهالت طی نمودند و چنانکه شاید و باید از لذایذ زنده گی بهره نبردند در عوض این افسوس و ندامت ممکن است در تربیت اولاد و تهذیب ابناءشان بکوشند تا مثل آنها نشوند و ننگ آباء و امهات نگردند: پس زنان تربیت شده روح عالمند و زیور ابناء آدم حیات موجودات بسته وجود آنان است و زنده گی مخلوقات پیوسته بودن ایشان مرحوم میراث فتح الله شاعر مشهور حلبی این اشعار آیدار را در وصف آنان سروده:

انما المرأة للمرء نصيب وشريك ورفيق وحيب
لا يطيب العيش الا معها كل عيش دون الف لا يطيب
واذا ما نكحت عيش امرء ليس تبقى فمى داء و طيب

ما دعی تنکیده ها یوما سوی - رجل عن معشر الانثی غریب
 ان کل اللطف والظرف لقد - جمعا فی ذلک الجنس المجیب
 بش من یشک بالانثی فسا - هی الا مثل شام و هو ذیب
 فعلی ذی العهد ان یحفظ ما - اوجب العهد وان خان یخیب

فصل سیم

در حجة زواج

حجة زواج اتفاق خاصی را گویند که اولاً شامل شرایطی شود که نتیجه اش بارتباط این دو جنس راجع گردد ثانیاً واسطه اعمالی شود که انسان بعاونت آن در این عالم قیام خواهد کرد پس باید متضمن قوانین و شرایطی گردد که هیچکدام يك از این دو جنس بر تعدی و مخالفت آن قانون قادر و مختار نباشند تا در هیئت اجتماعی تفرقه نشود و در بنای رفعت مدینت شکستی وارد نیاید.

از آنکه نمو و غناء اتم و ثروت اولاد آدم موقوف باز دیاد اعداد و کثرت افراد و انتشار مبادی ادبیه و استعلام بیانات علمیه است شکی نیست [۳]. هرامتی که بوجوب زواج و تأیید شرایط

[۳] اگر شیخ زین الدین زنجانی مجرد نمی شد و وطنش را دوست می داشت و بار سال در معیت آصف الدوله در کرمان علت فساد نمی شد و آلات قتل و جهاد نمی گشت و لایت بزرگی را بر از آشوب نمی نمود و در عینهای

عادلانه کردن نهاد و سر نه پیچید اجناسشان زاید و قور میتشان بمارج فلاح و مدارج نجاح رسید و هر که چون بوم ویرانه طلب شد و از سلسله قومیت و معیت کریزان کشت رشته خود و جماعتی را منقطع نمود. پس کفایت سلامت نفس و سعادت ارض در توافق و تمایل این دو جنس است یعنی در صفات و اخلاق و آداب اتفاق یکجهت باشند آنوقت ساکنین ارض در هئاء و سرورند و پیران عالم در ربیع جوانی و غرور اسباب بهجت و صفاء هو اخوانان صالح موجود و موفور و داو طلبان تفیق و غوغا محجوب و مستور شوند.

شخصی ایتالیائی میگوید زواج یا جیم است یا نعیم و برهانش این است که مرابطه که با الفمل در عالم مشاهده میکنیم و حسی که در اخلاق و امیال متبعثه بنی آدم می بینیم حب صادق و متج راحة مسعوده

مخصوص پادشاه را متفرق و بریشان نمی کرد تا خود کبسه بر کند و ذخیره اند و خسته نماید تعجب است !! این ابلیس منشان مدعی دیند آریند چنانکه همین علت فانی فساد بعد از آنکه تخمهای آشوبش را در کرمان کاشت به شیراز شتافت آن اندوخته هارا قالی خرید و از راه خلیج عازم بغداد شد به بغداد ترسیده به محرمه رفت و شیخ معزا للعلته را ملاقات نموده شیطنتهای خود را به چند مشتی زر بفروش رسانید و چون بلای آسمانی وارد خاک عثمانی شد با هر که ملاقات میکرد و سوسه ها می نمود در بغداد و حلب اجناس تجارتش را فروخت و عازم مکه معظمه شد بعد از اتمام عمل تذویرش بشام رجعت و از شام به بغداد رفت تا من بعد قدم فساد بکدام بلاد گذارد و تخم کینه در کدام مدینه بکار داد.

نیست ابناء آدم هنوز با هم جنس و شریک خود مشغول ترا عند و به خصائم متابعه حیوانات مقترسه مشغولند دست از غیظ و حقد و حسد بیتی برند آشته اند و خصائص مخصوصه خود را از حیوانات درنده تشخیص نداده اند چنین امتزاج و زواجی حیاة جحیم است و اگر اهل عالم بغیر مطالب مذکوره رفتار میکنند و از سبزه زارشان بوی محبت یکجہتی و اتفاق استشمام شود این زنده کی نعیم خواهد بود .

﴿ فصل چهارم ﴾

﴿ در شروط مطلوبه عامه در اختیار زواج ﴾

رشته کلیه امور بشریت و سر حلقه اغلب حرکات انسیة به عمود زواج بسته شده یعنی علت مادی انتظام عالم و پیوستگی ابناء آدم همین است و لا غیر . عمده بی انتظامی عالم امروز در عدم تحقیقات و لا ابالی کبری انتخاب امر زواج است فلان زیبا جوان به محض نظری بفلانہ خود و خیالش را می باز د و اسب هوش را در میدان بی فکری می تازد و از برای خالی از خیل مالی میکذرد و حال آنکه اول دقتی که باید انسان در امر زواج بنماید امتحان مطلوبه است بدون تحقیق کامله فریفته اقوال بی پایه دایه و قابلہ نشود و این امر مهم را سرسری و هدر شمارد بحکم وجوب باید منظوره خود را من حیث العلوم

والصنائع والآداب والطبائع کاملاً و صحیحاً تجربه نماید و مطمئن گردد بعد شروع باقدامات ظاہریہ آن نماید تا راحتی عامه و آسوده کی تامہ در کرہ ارض مشاهده شود .

انفسی که میخواهند برای لذایذ اوقات زنده کی خود شریک و سهمی تحصیل نمایند و هم دی بگیرند اولاً لازم است با تدقیقات کلیه و اطمینان قلبیہ در صحۃ بنیہ مقصوده و ند اشتن امراض جلدیہ معرفتی کامل حاصل نمایند و بصیرتی مخصوص افزایند تا این مسئلہ در بنای عالی صحۃ خلل و تزلزل نیاند از دنا نیا آداب و اخلاق و محاسن کردار و رفتار آنان است که بدقت تمام و معرفت خاص طالب مطمئن شود و خاطر جمع دارد که با المآل ندامت روند و پشمانی حاصل نشود . اشخاصیکہ هوای نفسانی را بر تدابیر عقلی ترجیح می دهند و خیالات شہوانی را بر محاسن حسیہ مقدم می دارند میتوان گفت این اشخاص برای ایام عمر خویش سعادت و راحت نخواهند .

حال ملاحظہ میکنیم در بعضی از این اجساد نوعی امراض مزمنہ موجود است بشرح آن بپر دازیم . بعضی اشخاص که بخل ممقوت و طمع مرذول دارند بفکر آنند که از خانواده عیال گیرند صاحب ملک و مال شوند و دارای کله و خیال کردند یعنی ثمر حیات خود را به ثروت ظاہری میفروشند تا لباس تجارت بپوشند

چنانکه اغلب ازهر دویی نصیب شوند و از هیچیک بهره نبرند
و مالك دينارى نشوند نمى دانند كه گفته اند :

ثوب الرياء يشف عما تحته فاذا ارتديت به فانك عارى
در اين عصر حب مال متملك قلوب اغلب ناس است و آنها را
باين صفات دينيه تحريك و تحريص مينمايد و عالم محبت را با حراز
ثروت و نيل بمقام غنى ترجيح داده اند او هام عموم باين ملاعب
ظاهره فریفته شده و از سلك صدق و صفا و طريق لطف و وفا
محروم مانده اند شرط اول در اختيار شريك وجود امتزاج طبيعى
و ادبى و موافقت اخلاق و صفات است يعنى تقارب اميال قلييه
و مدارك عقليه اولى بكثر لطف و وفور جمال و دوىى بمزيت
فضل و زيادتى كمال است .

طبيعت راسخه انسانى از سه حالت بيرون نيست يا شديد القساوه
است و يا شديد الضعف و يا درجه اعتدال دو طبيعت اول و دوم
طوعاً آداب و اخلاق را متلاشى مينمايند ولى درجه اخري مستلزم
اختلاط و امتزاج است و هر دو جنس را موجب مسرت و ابتهاج
زواجى كه با طبيعت اول و دوم ممزوج گردد نتيجه اش خصومت
و شقاوت و ثمرش نفرت و كسالت است و اكبر با طبيعت اخري
موزون گردد هر دو به لباس اتحاد و يكدجهتى متلبس و بر سرير وفا

و صداقت جالس شوند شرط دوم براى امتزاج دو طبيعت وجود
مبادى صحيحه اىست كه انسان را از غرق تفان به فلك وفاق رساند
و آن عبارت از صفة ساميه اىست كه مستحق تكريم و اعتبار است
و مستوجب مزيت و وقار و اگر حلقه از اين سلسله مودت و خصوصيت
دو جنس مفقود شود ارتباط محال شود و در بنای اذواق اختلال
وارد آيد .

شرط عالم و عالميان بسته انعقاد اين سلسله و پيوسته امتداد اين
جبل است اگر رشته را فصل و پيوستكى را تفرقه دهند نه محبت
پا يدار ماندونه پايه وفاق بر قرار گردد . شرط سيم كه لازمه ايام
حيات اين دو جنس است يعنى بى وجود آن زنده كى تلخ و عيش
عزاست صرفه حال و توفير ميزان معاش است كه هر كه اين
صفة را داشت همه را داشت و هر كه نداشت هيچ نداشت استقامت
هر قبيله و استقرارى هر عشيره بسته كند كيسوى اين زيار خسار
است اگر قبائل و عشاير ملكى به نعمت اين خوان سعادت متم
كشتند و از منبع اين چشمه حيات سيراب شد ندان مملكت و دولت
باوج رفعت و سماء ابهت صعود مى نمايد والا در خاك ذلت و كنج
خفت باقى مياندا فاعتبروا يا اولئالبصار . پس زندگاني بى نوع
بشر بى وجود اين كلمذار شرين گفتار بى صفا است . واضح است

فضیله این صفات کرمه در مرآه حکیمه موجود است. زن حکیمه بیت خراب را آباد کند و زن جاهله ریشه اش را بر باد دهد. سعادت دائمی انسان بر این است که سر رشته امور را از تحت نظام بیرون نیارد و کردار حرکات روز و شبانه خود را معوق و بی ترتیب نکند. آنچه که خیره انسان در عالم خلقت و طبیعه بی قانون نیست از دم نخستین تا نفس واپسین تولید شدن و زنده کی نمودن و درجات و تغییرات این قالب و هیكل را دیدن و مردن همه قانون این عالم است و تغییر پذیر نیست. پس بد بختانه در صورتی که می دانیم چرا حرکات هر روزی ما بی ترتیب و نظام است و همه روی هم ریخته است در هر کذری ندای هر که خواهد گویا و هر که خواهد گو بر او است مگر نمی بینم جمله کائنات محسوسه آبی در تحت نظام مأموریت خود خارج نمی شوند عنکبوت نساجی میکند و زنبور عمل جمع مینماید و مورچه دانه کشد هر يك از این موجودات غافل و منکر قانون خلقت خود نیستند اگر هزار موانع رو دهد آبی از وظیفه خود دست نکشند و به کار خود مشغولند مورچه را نمی بینید در عقل معاش خویش چه عجبوه ایست چه طور شش ماه یا زحمت و مشقت ذخیره سه ماهه زمستان را انداخته کند تا در وسط کار محتاج دیگری نشود و حاصل زحمت خود را با سوده کی

بخورد پس ما با این حواس فارق و فائده بجه دلیل باید امور اتمان مترام و بی ترتیب شود و بقدر مورچه مال بین نباشیم و در فکر آتیه و احتیاج آینده نیقیم مگر نفس حاضر و مستعد مساعی جمیله نیست و مقبل خواص نظام و ترتیب نه.

انگلیسیان که امروز مالک بر و بحرند و مقتدر هر کشور جمیله مساعی جمیله شان بر این نکته مصروف است که در حسن صفات جسدیه و عقلیه انسال و اخلاف خود بکوشند شرط اول این اختلاط را صحت حال و وجود کمال دانسته اند سعادت و خوش بختی عمومی را وقوع در تحت این لو افهمیده اند غناء و ثروت را مزد کارگری دانند. ممکن است شخص واحد یا هیئت جامعه مملکتی کارگری را فقر خودند اند بلکه فخرش کویند بدستاری آن هر جور ثروتی حاصل کنند ولی صحت جسد و تهذیب افعال بقوه کردار پمارسد. بندرت هر دو در نفس واحد جمع شوند.

پس باید جفت خود را به مجاهدات تدبیری انتخاب نمود و از صدمات هوس و هوای و همی محفوظ ماند حالا درست تامل ننماید و فکر کنند چه قدر فرق است در میان انکس که زنده کی را با عقل میکند و انکسی که تابع هوا و هوس است مثلا ثروتی که در مباشرت عقل بدستاری هنر به دست شخص آید می بینی که پایه

استقرارش چه قدر محکم است و از هیچ آسیبی گزند نه بیند
 در و چیل و اروپائی و واندریسل و کلدان و آمریکائی از بجای این
 ملیارها را جمع نمودند و ثروت تمام عالم را در زیر بغل خود در
 آوردند مگر غیر از کاوش و کوشش عقلی و عملی اسبابی داشتند یا
 کسی راحت کردند و یا برای بیچاره اسباب ضرر چیدند. پس دلیلش
 چیست که مال دیگران بهر نسیمی حرکت کند و بجزئی صدمه متلاشی
 گردد جواب این مسئله این است آب آورده را باد میبرد [۴].

[۴] دلیلش هم نمی بینید... قانون خاقتشان بر صیادی و دام گذاری است
 همه فکر و خیالشان این است که بیچاره را بچنگ آورده تحت نمایند یک وقتی با
 یکی از آشنایان در غمخواری وطن صحبت میکردیم که هیچ ملتی امروز به
 پریشانی و تنگسختی ایرانیان نیست صاحب برکشت گفت فلانی آنچه اهالی سایر
 بلاد ایران پریشان و بی چیزی می شوند در مقابل بر ثروت و تجمل آنها افزوده
 میشود غلش واضح است تمام ایرانیان سروکارشان لابد با آنان است در هر
 رجومی خلی از ضرر و خسارت و بر نکر دانند که هیچ افسوس نخور آنچه
 این بی انصافان ما را تحت میکنند یا فرنگیان آنها را تحت میکنند و نقود
 موجودشان را در پاداش اجناس قاب میبایند و باینکه لا ابا لیکری خودشان
 بر دیشه ثروتشان میخورد و از پایشان در اندازد با اصطلاح خودشان آن
 مداخله های بی زحمت جادوهای حریری وزیر جامه های کشمیری می شود آه
 اسکر از بی امروز بود فردائی !!! مترجم

فصل پنجم

در زواج ذو صوالح

اشخاصیکه در موالید عالم عنصری زمام هوا و خیالات خود را
 ازاد نموده اند مختلفه و جهازی در موقع زواج بهتر از حب خالص
 نطلبند یعنی خود را محتاج الیه آن دانند. صولون حکیم مشهور و دانای
 معروف میگوید: مخلفات و اثاث الیتی که زن بخانه شوهر آورد مثل
 البسه و مخلفات شخص و بانی یا طاعون خورده میباید که بهر محلی گذ
 اشته شود اهالی آن جان سلامت نبرند. همین فیلسوف میگوید:
 مقصود از امتزاج و ارتباط اهل عالم بقاء نوع و تعلیق امیال است نه
 کسب دراهم و بازرگانی اموال کسانی که محض تجارت و نفع اختلاط
 کنند فی الواقع نفس خویش را می فروشند:

قل للذی رام العروس لمالها لا رغبة فی حسنہا و کمالها
 قد تنفق المال الذی وافت به ویظل فی عینک قبح خصالها

زواج ذو صوالح در میانه اتم عالم بر دو قسم است

اولاً زواجی است که اشخاص بملاحظه حفظ مرکز و کسب
 ثروت استفاده کنند و از حسن و قبح آن صرف نظر نمایند مقصود
 فطری شان اخذ کمیتی است و قبض مقدار ما میتوانیم باین اشخاص

لقب حمالة الخطبی بدهیم زیرا میزان کردارشان شایسته این رتبه است و فهرست رفتارشان در خور این خطبه. چه قدر این مردمان فرومایه و پست فطرتند و از سعادت عمومی محروم شده اند و نفس عزیز خود را پایست بی مایکان مینمایند و در عالم زنده کی تابع قانون عمومی نیستند و رفتار خود را مقلد خواهش شخصی میکنند. چه قدر بی انصافی است که انسان نفس اعمال خود را پیرو قانون عمومی عالم نکند و از یک هیئته جامعه کناره گیرد و کریزان باشد و دیگر رجعت و اتصالش میسر نشود. شاخه که از ساقه درختی قطع شد از تمام هیئت آن درخت قطع می شود همین طور است حالت انسان اگر نفسی از قانون جامعه عالم تجاوز کند و تبرا نماید عود آن به عالم انسانیت محال گردد چرا که از مرکز اصلیه خلقت فراری است همین طور است بدون کم و زیاد حالت اشخاص مکره سعادت که در وقت زواج راحت و سعادت خود را به آرایش ظاهره مبادله کنند و چون حیوانات پی لاشه چاق مردار میگردند و خواص مستتره را که سبب امتیاز مرد عاقل است دوراند ازند.

پس سرور حقیقی آدم این است که در ظل لوای قانون طبیعت علویه عالم بیرون نرود و با سعی کامل در اجرای آن مأموریت شرفی بکوشد. بعضی از پدران بی اندیشه معتقدند که امر زواج اولادشان باید مطابق تصورات شخصیه آنها باشد و با اجازه راسخه آراء آنها

صورت بگیرد ولی پرده غفلت عیون بصیرت این اشخاص را پوشیده که استنباط این مسئله را بروفق خرد بکنند که زواج بدون وجود محبت و رضایت طرفین بی استقرار است و دائم علت فراری افکار. رضا و اراده پدر و مادر بجای کافی حصول مودت خاصه شود و تولید آشتی و دوستی صحیحه کند بلی باید که اولاد در مباشرت این عمل از پدر و مادر خویش احتراماً نه اضطرا را آ اجازه بطلبند و استرضاء اراده نمایند ولی پدران بناید در این عمل جز اراده و خاطر خواه اولاد خواه پسر و خواه دختر اراده نمایند و علت مانع شوند اگر یک دو مرتبه بلباس نصیحت نه باساس فضیحت رانی زنند و نیک و بد این عمل را خاطر نشان آنها کنند اگر موثر شد فیه المراد والا پدران را مطابق قانون حق ممانعت نیست چنانکه در ممالک اروپا و امریکا و سایر قطعات حتی دولت علیه عثمانی در محاکم و مجالس عدلیه این قانون مجری است همینکه پسر و دختر بسن ۲۱ سال رسیدند مختار نفس خود خواهند بود دختر بهر که خواهد شوهر کند و پسر هر که را اراده کند بخواند فقط محض حفظ شئونات پدری و مادری دختر و پسر باید تا سه ورقه بعنوان استیذان برای پدر بفرستند و آن اوراق اول باید بمهر محکمه عدلیه برسد و در دفتر ثبت شود که فلان یا فلانه ورقه بر استیذان زواج بعنوان پدر خود فرستاد اگر پدر تا آخر ورقه سوم بر این امر صحه نکذاشت تکلیف احترامش

ساقط خواهد شد و دختر و پسر بمیل و خواهش خود مباشرت می نمایند اگر احیاناً پدر ممانعت نمود دیوان جزا حاضر است که او را جزا و مکافات دهد [۵].

انواع باقیه زواج ذو صوالح این است که شخصی قطع نظر از استفاده و صرفه شخصی نموده بلکه خسارت و ضرر کلی نیز متحمل شده با خا نواده جلیله بملاحظه کسب شرف و نیل بمقام رفیع وصلت مینماید شاید سریرش چند وجب بلندتر شود و شئونش فزون تر گردد و اصلاً در بند و قید شاعت خلق و قباح خلق آن نیست فقط باسم خشتك و خالی قانع است [۶].

[۵] افسوس !!! ما ایرانیان چون مرغ انطاری که هیچ چیزش برفان شیه نیست هیچ اعمال و کردارمان بآدم و اهل عالم شیه نیست در تبریز دختر و پسر بمیل و رضای هم حاضر میشوند و در حضور مجتهد عقد جاری کنند مخالف قانون کلیه شرایع و سنن فاکح را ریش و سبیل ببرند و ویرا مجبور کنند که منکوحه خود را طلاق بگویند و دختر بیچاره که نه بر خلاف شرع کاری کرده و نه بر ضد قانون عقلی حرکتی دیده است شبانه خفه می نمایند و چنین ظلم آشکاری در شهر بزرگی سرزد کسی نبود که اقلاً سؤال نماید بجه دلیل چنین حرکتی و حشیه از شعاعا در شد کویا خاک مرده بروی عموم پاشیده اند در هیچ تواریخی دیده نشده است که مردمان ایران باین درجه مرده متحرك بوده اند اگر کوش وی و ناله اگر ناله من آنکه البته بجائی نرسد فریاد است . مترجم .

[۶] همین قدز خو شحال است که حرم آقا خانم باشد دیگر اگر دیو صورت باشد در نظرش بری نماید و یا اگر بد سیرت باشد ملک الاخلاقش خواند . مترجم .

حکماء . مقنین عالم این وصلت را زواج جنون گویند از آنرو که آدم عاقل اسیر زن خویش نشود و کمین بنده عیال خود نکردد . دانا زمام حریت و آزادی نفس خود را بدست نادان بی معرفت نسپارد و ترتیب امور زنده کی و آسایش خویش را بستایش کمتر انسانی معوق ندارد . اغلب این اشخاص بمرض ذات الصدور مبتلایند بامید اینکه شاید این وصلت اسبابی شود که چند تشری با و تعظیم و تکریم کنند و بر عنوانات مراسلات او قدری بیفزایند اما غافل است که اول باید خودش بخاتم تعظیم بکند و دست روی دست بایستد تا دیگران از او پیاموزند و بخرج خودش دهند . بقسمی که تواریخ بما خبر می دهد و احوال گذشتگان را شرح بکند اغلب آنان از روی حقیقت منبعث و زواج مقدس متزویج بوده اند و با محبوبه صداقت دست در آغوش کرده اند و جودشان بطیبه محبت و وفا پوشیده بوده . و از رجس شقاق و شر نفاق دامنی پاک داشته اند . و در خیرات حیاة به سعادات قانع و معنی القناعة کثر لا یفنی را طریق اعمال و کردار زنده کی خود کرده بودند

ولی در عصر حاله کسانی که خواهند رفیق عمر و شریک حیات برای نفس خویش تحصیل کنند از اخلاق ادبیه و محاسن علمیه آن چشم پوشند و لب بندند جوهر آمالشان دراهم و نفود است

داشتن آنرا نقطه دایره کمال دانند. منبع فضیلت و مبدؤ خدایش خوانند. در هیئت مجتمعه بشریه این مسئله را علت غائی شرف و سعادت پنداشته اوقات خود را چون تجار کرسنه در تفحص مشتری پول دار مشغول داشته اند. غافلند که دی زنده گانی با حصول محبت و یگانگی و توافق آراء بهتر از عمر هزار ساله ایست که انسان متمکن باشد و از حلیه سواد عاری و وجود از حله فضل و ادب بری گردد.

حکیمی گوید: «اکلة من البقول مع المحبة خير من ثور معلوف مع البغضة» افسوس!! بر پدرانی که دختر خود را در چاه بلا اندازند و با عدم المعرفة هم قرینش کنند و نفسی به هوسی بفروشند که با الاخره بمرض ندامت مبتلا شوند و بدرد افسوس و حسرت معلول گردند غافلند که پسر مفلس حمیده خصال افضل از ملاک زاده معدوم الکمال است. فقری که حاصلش سلامت نفس و موافقت جنس شود بهتر از ثروت و تمکنی است که علت فساد و مورث عناد گردد.

این اشخاص که در جریان این امور دقت نمکنند و نظر بصیرت نیاندازند باید گفت لهم عیون ولا یبصرون.

﴿ فصل ششم ﴾

در زواج محبت

الحب افضل ما نحویه فهو لنا كالروح للجسم او كالنور للمقل
معنی زواج زواج محبت است و ترکیب طبیعت. این مسئله بد بختانه در این عصر نادر الحدوث است. عارف دانا و کامل بینا امیال نفسانیه بامیال طبیعه و اصطناعیه تبدیل نماید و نهال حب ذات و ذات محبت نشاند. زواج را وسیله ازدیاد ثروت و کثرت مکنت نداند. اثر زواج محبت و وفاق است و ثمر مودت و اتفاق. نتیجه آن تأدیب عالم و تهذیب اخلاق است و شعاع آن روشنی انفس و آفاق. در این ماده تقیه خفیف کافی است و یسائی ضعیف وافی. لیب پژوه را بس يك اشارت. برای هر عمل فصلی است و برای هر کاری موسمی. زواج محبت و وصلت خالص جز در فصل جوانی و موسم شباب ممکن نگردد. این موسم بهار عمر و ربیع حیات انسان است. میسر است آدم در این موقع هر نوع ثمری از نهال وفا چیند و هر قسم میوه از شاخه صفا برید.

معلوم شد زواج محبت اختلاط طبیعی و ترکیب اخلاق است پس میگوئیم این زواج همینکه در قالبی سست جا گرفت بکمرای

وضلال منجر شود و به سرکشته کی وزوال منتهی گردد . باعتبار اینکه محبت ضروری طبعه بشریه است اگر بقوه صبر و رزانه جلوش بسته نشود طبعاً منبسط شود و زمام چاره از دست بدر رود . انسان باید دائم از تیجیات نفسانیه و عواصف شهوانیه پر هیز کند تا دهن محبت آتش نکیرد و سد صبر از جریان سیول افراط خراب نکرده .

در این عصر حاضر ابناء هوشیار آن که میتوان گفت تا بحال مام جهان باین مردانگی ابنائی نپروده جمله خیالاتشان براین است که سختیها آسان شود و یکانکبها یکسان گردد برای موفقیت این نیت مقدسه رنجها برده اند و ستمها کشیده اند بعضی را با صر علماء جاهل و کثیشهای باطل زنده در آتش اند اختند و جمعی را به عقوبات شدید حبس و نفی و طرد مبتلا نمودند ولی در همه حال خدای متعال یار و یاور خیالات آنها شد اگر نفسی فدا شد و از جان گذشت نفوس متعدده از چاه بچاه رسیدند و از قعر ظلمت باوج رفعت دویدند عالم را لباس بدیع پوشانیدند و ابناء آدم را بتقسام اصلی نشانیدند و بر صفحه هرج و مرج و بی ترتیبی امور سر پوش نسخ گذاشتند . و حجاب مهملات و موهومات از میان عالم برداشتند . لواء قانون و نظام که وظیفه مقدسه خاص و عام است بر سطح ارض

برآفر اشتند . مقصود این است که این دانایان برای جزئی و کلی امور نظر به نتایج خودشان دستور العمل نوشته اند و کردار نامه پیادگار گذاشته اند تا ما و شما بمتابعت آن از قید سختی خلاصی شویم و من جمله در خصوص مباشرت بزواج اسهل وجه را براین دانسته اند که باید طالب و مطلوبه بدرستی از آداب و اخلاق فطریه همدیگر مطلع شوند و آراء خود را از محاسن طبعه هم مطمئن دارند بعد بامر زواج شروع کنند و دست امتزاج بهم دهند و الا چه بسا وصلتی که بواسطه عدم تجربه باختلافات مبادی و مشارب متعیر شده نتیجه اش حزن و کدر و تأسف و ندم گشته .

پس شمارا است که قلوبتان مفتون عیون نشود . به نظری عمری نیازید و نفس خود را در تعب یناند ازید . هیکل انسانی قلب فضل و کمال است نه مظهر حسن و جمال . ممکن است از قلز و چوب هیکلی خوش منظر و هیولائی دلبر ساخت که هیچ بشری بملاحت آن مشابهت نتوان نمود . ولی از مراتب کمال بی بهره است و از محامد خصال بی نصیب . تاوانید در بد و زواج و اتصال بامتحان طبایع و اخلاق همدیگر بپردازید و نقدینه حیات خود را چون نقره در بونه ندامت نکدازید تا ایام زنده کافی شما مملو از برکات شود و مکمل بمیامین و سعادات . محبت غیر مجرب به طفلی صغیر ماند

که در مشاهده کلی دلش از دست رود و حواسش را پرده نماید
 بخيال چیدن کل دست دراز کند غافل از این است که در و راه این
 کلمات خار هائی است اگر با عضا خورد تابیح و بن فرورود ناکهان
 خار هائی تیز دست لطیفش را به جروح نمود کل از دست داده
 و بناله و گریه آغاز کرد عشق محبت همین است حلاوت حال ندامت
 و پریشانی استقبال را فراموش نماید، وقتی که افواج شده اند و مصائب
 هجوم نمود و اریاح کدورت و شقاوت بوزید،

سروش مودت برداشته شود و کاسه محبت بریزد، و بار تهاطی
 که بنیر آزمایش و امتحان بسته شده بود اسف خورد و بر مافات
 حسرت برد.

الحب كالسكاس قد طابت اوائله لکنه ربما محبت اواخره
 ایضاً برای انقلاب امیال و اخلاق بعد از زواج قصه آیه
 خالی از فایده نیست:

گویند یکی از مشاهیر مصورین از عاشق خواهش کرد که
 صورت معشوقه اش را رسم کند عاشق راضی شد و بمصور گفت:
 «باین شرط باید صورتش لطیف تر از صورت ادونیس باشد. مردی
 است که به وینیس آله جمال تعشق رسایند چنانکه در اساطیر یونان
 ثبت است، و مشعلی در دستش باشد که بمشاهده آن در قلب

آتش افند اگر باین تفصیل این صورت را با تمام رسایندی آنرا
 باضماف خواهم خرید، مصور رفت و صورت را کجا یلیق رسم
 نمود و يك روز قبل از زفاف او را نزد عاشق آورد، عاشق او را
 گرفت و نگاهی کرد و گفت: «این صورت بروفق دلخواه و مقصود
 من با تمام نرسیده و چنانکه باید چنگ بدل نمیزند».

مصور که مردی حاذق و فطن بود مسئله را استیساط کرد گفت
 صاحب من صحیح است این صورت هنوز کاملاً از کار خارج نشده
 مدتی مرا مهلت ده مطابق اراده تو با تمامش رسام عاشق گفت:
 «چنانکه گفتم اگر بقسمی که بتوسفارش داده ام ساختی آنچه بطلبی
 خواهم داد والا دیناری نخواهم داد».

مصور برخو انست و رفت بعد از ششماه همان صورت را بر
 داشت و آورد به عاشق داد عاشق بر او نگر بست و گفت: «این همان
 صورت است که سابقاً دیدم هیچ تغییری در عملیه آن نشده ولی
 سابقاً که بآن نظر می انداختم می دیدم معشوقه من همیشه ماه
 آسمان است و این صورت دیو دمان ولی حالا که ملاحظه میکنم
 می بینم آن مراتب عشق من نقصانی کرده و عکس بهتر از اصل در
 نظرم خود نمائی نماید» . مصور در جواب گفت: «سید و مولای
 من آن وقت عاشق بودی و امروز متزوج هوس عاشق باتفس

(و میر) : متزوجی خیلی بیثبات دارد. آروز در ساحت وزان بودی و امروز
در صبر صبر خزان .

فصل هفتم

سلطه والدین در زواج اولاد

بسیاری از پدران و مادران کوشش کنند که اولادشان برضا
و میل ایشان مزوج شوند. تا باعث زیادی ثروت و سعه عیش
کردند. درینج از راه دور و درنج بسیار ارباب درایت و اصحاب
کفایت دانند بقول معروف کوسج وریش پهن ممکن نشود.
رضای پدر و مادر علت رضا و اراده پسر و دختر نگردد. و ثمر
چنین زواجی و داد و محبت نشود. و مورث نمو و ثروت نکردد.
مگر اینکه دو خلق پسر و دختر بدون شرکت غیری باهم توافق کند
و توأم گردند. در بین زواج باید خصایص ادبیه و صفات خلقیه
مراعات شود. و مقاومت خصوص امیال و قطع ماده کراهیت
احوال ملحوظ گردد. تا حب صحیح به عداوت صریح تبدیل ننماید
و اصل مقصود والدین مفقود نگردد. در این مسائل خبرتی کافی
ضرور است. و معرفتی وافق واجب. باید و مسائل برای این مسائل
حاصل نمود که مذهب افکار منیع شود و محدث اذکار مفیده گردد.

(فصل هفتم)

والا زواجیکه مقنع آراء و حسیات زن و مرد نشود جزند است
ثمری ندهد و شوای حسرت اثری نه بخشد. ~~خسکه~~ و فلاسفه
مشهوره کتب چند در این ماده تألیف نموده و باقطار عالم انتشار
داده اند و جمله کی میگویند: و زواجی که به شمار شمار حب و صفا
مشر نشود و پوشاح حرمت و وفا موشع نکردد حرکتی است لغو
و عنیف و وصاتی منقطع و ضعیف. با این حالت باید پدران بی خبر
خبردار شوند و مادران بی اطلاع مطلع گردند که معنی سلطه نه
این است که آنها ترجمه کرده اند و رسم محترمت غیر این است که
ایشان فهمیده اند. اولاد اقله و متاع بازار نیست که بمعرض بیع
و شرا در آیند بلکه اولاد و دیمه الهمیه اند. والدین مرهون تهذیب
اخلاق و مدیون تربیت اطوار آنانند تا چنانکه شاید و باید باقتضای
زمان و مطلوب عصر تربیت شوند و سنّاً و کمالاً بدرجه بلوغ
رسند. ~~همیشه~~ باین رتبه و شینند مالک نفس و سلطان اراده
خویشند. انتخاب زواج منوط به خواهش و رضای آنها است که
در معرض حسن و کمال متاع مقصود را دیده ابتیاع نمایند. این
مسئله از بدیهیات عالم است متاع بمیل طالب و مطلوب کسب شود
نه باراده سمسار و دلال. محقق است پدر و مادر در تشابه دلال
و سمسارند اختیاری ندارند. تکلیف آنها زحمت فیما بین است نه

مختاريت نفسين ، در مقابل اخلاق حسنه و طبيعة صادقه قلت . گفت
و فقدان ثروت مانع زواج و حائز وصال نكردد . بلكه مانع اين خيال
و منفصل اين اتصال اختلاف آراء و نبودن ميل يكي بديكري است در
اينعالت اگر كنچ قارون درميانه باشد يك هامون مينمايند .

مثلاً اگر شخص بي مآلى بدون رضابت دخترش او را عتفا در
نكاح عادم المعرفة درآورد هفته نكشد كه دود اختلاف در مجمعشان
بلند شود و پاي اتفاقشان در كند نفاق كير كند . پدر براين مصيبت
نالها سر كند و فغانها برآرد . مادر كيسو پريشان زير ناودان رود و سر
بر آسمان بلند كند شايد يكي از مردمان كره مريح يا عطارد نازل
شده امدادش دهند . جزع و فزعها بچائي نرسد . در دهاي مهلكي
كه بواسطه بي امساكي خودشان در جسدشان بروز نموده علاج نيزيرد
و چرا جانشان التيام نكيرد .

اگر ديكري از روي تدبير خاص و اضلاع كامل دخترش را بشخص
سليم الحال و صاحب فضل و كمال تزويج كند . آن بآن ساعت بساعت
نار محبتشان مشتعل شود و كل خصوصيتشان . مشام عالي را معطر نمايد .
پدر و مادر از مشاهده آن مسرت بينند و بهجت كيرند نه بزحمتي
دو چار ميشوند و نه به مشقتي گرفتار گردند .

ايا آدم با بصيرت كدام يك از اين زواج را موجب آسايش خلق

وزاحت عباد داند . حكيم مشهور و فيلسوف كير ثيموستوكلس يوناني
ميگويد : « مرد بي مال بهتر از مال بي مرد است يا صاحب بي خانه
بهتر از خانه بي صاحب است » .

گوينديكي از تجار مارسيل « پندزي است معروف در خاك
فرانسه در ساخل بحر متوسط يا مديترا نه » . دختری بجميله و نور
سيده و جيهه داشت . دو نفر بخواستگاري آن جوهر حسن و كمال
مافي الضمير خود را در خدمت پدر دختر بيان نمودند . يكي
جواني بود از نجباز اده كان فرانسه بكثره مال و ثروت مشهور
و ديكري شبابي از اهل معامله در مقابل قلة مال بوفور فضل
و كمال معروف و بحسن آداب و محاسن اخلاق موصوف بود . پدر
جواب هر دورا برضايت دختر حواله نمود . دختر كه بكثرت
فضل و درايت متصف بود بمصاحبت جوان قليل المال و كثير
الكمال رضا درداد و امضاء اجابت نهاد . پدر در جواب نجيب زاده
گفت : « چه قدر ماييل بودم با خانواده چون شما وصلت نمايم ولي
چكنم رضايت دختر اولين شرط اين عمل است مخالف انسانيت
و قانون طبيعت است بغير اراده و ميل او در اينخصوص رائي زنم
و مباشرتي نمايم .

مرد آخر بين مبارك بنده ايست : از اين بيانات پسران بي تربيت

مستثنی هستند چرا که محال است نادان در بی قیدی و آزادی خود
و عالمی را در آتش جهالت نسوزاند. چنانکه سابقاً اشاره شد اگر
پدران اولاد خود را علماً و ادباً به سن بلوغ برسانند و در قالب
فضل و کمال خود را بروز دهند باید پسر بمیل و اراده خود زن اختیار
کند و دختر به انتخاب خویش شوهر گیرد. امروز که پر تو مهر
تربیت عالم را منور نموده وصیت تهذیب نفوس از ماه تا ماهی گرفته
دختران را لازم است که به جمیع اسرار این عالم مطلع شوند. و به
کتاب رموزات بنی آدم پی برند. و از سر چشمه حقایق ادبیه و فنون
صناعیه معموله حایله دول سیراب شوند. و از تاریخ اسلاف
خودشان مجز گردند. تا به مانند زنان سلف از بی علمی درجه
مذلتی بودند و نسوان حایله به توسل علم و ادب در چه پایه رفعتی.
یکی از عادات مذمومه اسلاف ما این بود نظر به آراء و باطله‌شان
تعلیم بنات را جایز نمی دانستند. و این مسئله مخصوصاً علت
انعکاس و تنزل دولت و ملتشان شده بود ولی در این عصر فرخنده
ابناء هوشیار آن تربیت را بدو آحق بنات دانند. اگر بنظر انصاف
نکریم می بینیم آرائشان تا چه پایه مستحق تمجید و تقلید است از آن
زروه اولاد بدرجه از مادر آداب و اخلاق اخذ کنند و تربیت
آموزد بشر آن از پدر اخذ نکنند عتاش معلوم است که تا سن

هفت ساله در دامن ما در جادارد اعمال و کردار پدر بر او مؤثر
نشود هر جور که مادرش دارای طبیعت است او نیز بدان خوگند
طایفه نسوان اگر سواد می داشتند روزنامه میخواندند و تاریخ عالم
می دیدند می دانستند امروز قدر و رتبه زنان اروپا و آمریکا و چه
مقامی مستقر شده. پارسال در واشنگتن پای تحت دولت آرزونی
اعضاء مجلس حکومتی به خیانت متهم شدند دولت آنها را غزل
و بجای آنان از زنان کامله منتخب نمود یعنی درجه صداقت و راستی
آنها بر مردان مقدم آمد. هر ساله تقریباً سه چهار هزار نفر دختر
برای ترویج و تبلیغ دین شریف مسیحی بآسیا و آفریقا مسافرت
نمایند و از کیسه قوت خود ملیونها خرج کنند. آیا از علم و ادب باین
نکات پی برده اند و بدنباله این کار فتاده؟ یا نتیجه جهل و بی ادبی
است؟ دانایان و واقفان رموز دانند که کدام يك علت و سبب است.
زنان اگر با سواد باشند دخل و خرج خانه را منظم نگاه دارند
و آقا بمثل مشهور روغن نکشیده نخورد و حسرت با حسابی بقر نبرد.
امروز موافق رأی جمله دانشمندان معنی نکبت این است که
بزرگان در تهذیب زیردستان و پدران در تربیت فرزندان قصور
نمایند و انفس آنها را به زهر غفلت و جهالت بمیرانند. پس بزرگان
و لازم است با علی درجه در تربیت ضمه فاهمت ورزند. و به عشق

و میل خاصه در تقویم کجها شان بکوشند . تا در هیئت جامعه بشویه
 احتیاج خسارت نشوند و مایه قنارت نگردند .

امیال و اذواق انسان باختلاف درجه عمر مختلف میشود . در
 اوان جوانی یعنی از ۲۰ - ۳۰ شخص بجز حصول بمقصود خیالی
 ندارد . و افکار خود را جز در ضریقه وصول مشغول ندارد . زواج
 اعظم مانع این عمل است یعنی افکار مشتغله را منطقی نماید و امیال
 ملتهبه را ساکت گرداند . در سن رجولیه یعنی از ۳۰ - ۴۵ زواج
 انسان را بادرک مآرب و وصول بنایات مطالب تحریم مینماید .
 این موقع را فصل ارتقاء گویند . بی وجود زواج انسکات هوس
 و هوا ممکن نکرده . اما مونم کهولت یعنی از ۴۵ - ۷۰ شخص
 غیر از توفیر ثروت و تکثیر مکنت جذوه ندارد . قلم عشقش بی
 ضریر است و سراج مجتش بی منیر . پس زواج حب آن است که
 با سن رجولیه هممان شود و الا در موافقت جوان جاهل و پیر
 باطل صدمه بیند و رنجور شود زیرا حب جوهریست فطری و قوه
 ایست مسری کاهی از طریق بصر و دمی از راه سمع در نفس حلول
 کند و در کانون دل شعله ها کشاند و شراره ها افشاند .

فلا تحببن الحب رغماً تناله فما الحب الا بالقبول وبالرضی
 معلوم شد که سلطه والدین در امر زواج سنی است قاتل

و حرکتی است باطل . باید با ضروره این طوق سلطه را از کردن
 اولاد بردارند و این مانده بی فائده را در خوان ابناء نکذارند . تا زواج
 با حقیقت موافق آید و وصلت با ماهیت مطابق افتد . فقط پدران
 را وظیفه است که در حسن تربیت و اخلاق فرزندان سعی و اهتمام
 نمایند . و مبادی شریفه آذن را در اساسی گذارند که هیئت انسانیت
 را از وی فایده رسد . و جمعیت نوعیت را نفع بخشد . اگر غیر این
 مسئله نمایند بدست خود ابناء خود را در چاه ذلت و حقارت
 اندازند . و آنهار از سعادت و میمنت موجودی این عصر مبارک نشر
 محروم سازند . هزار افسوس بر این پدران !!! قدمی بر ندارند
 الا اینکه حیات خود و ابناء را در کوره مرارت گذارند خیالی نکندند
 بیکر اینکه ریشه السایت را از بیخ و بن برکنند .

خاصه در این عصر مرض تطبیع مال حال و استقبال عالمی را مهمل گذ
 اشته . از همه محسنات زن چشم پوشند و به ثروت او امید بندند .
 و برای قبض دارائی او دام زواج نهند عجب است !! نمیفهمند تحصیل
 مال نه برای راحت حال است و نیکنامی مآل ؛ اصرار در تکمیل
 ثروت خطائی است کیر و ترجیع زن فاضله بر اموال حاصله امری
 است عسیر . نتیجه آن نکبت و خسارت است و حاصل این ذلت
 و قنارت خوشا بحال کسانی که نصایح حکیمان را می شنوند . و به

تبعیت آنان ریشه عدوات و خصومت مفترسه را از بیخ برگرفتند و از نتایج خبیثه و حواصل سخیفه پرهیز کنند و در این عصر تمدن و حریت نفس خود و اولاد را در قید انقیاد و بکند مبادیاء ندازند.

فصل هشتم

در عدم موافقت زواج در سن جوانی و بلوغ پیری

طبیعت برای هر شیئی حدی وضع نموده که تجاوز از آن بخود طبیعت ضرر کلی رسد و خسارت فاحش وارد آید. تزویج قبل از نمو قواء بدنیه برای صحت و تندرستی شخص و اخلاف آن ضرری است عظیم در این ماده اطباء مبحثها کرده اند ذکر آنها خارج از زمینه گفتگوی ماست. و انشاء الله اگر قضایا و حوادث ایام مهلت داد در سایر کتب علمیه و طبیه بشرح هر يك از آنها محض خدمت بوطن عزیز میپردازم. یوسف

۲

در زواج قبل از وقت

بموجب فتاوی و آراء علماء و حکماء زواج قبل از حدائث متضمن مضرات و فسادات بی شمار است. زیرا پسر و دختر در این فصل که

موسم تربیت و تهذیب اخلاق آنها است بسلوک کودکان خوگیرند. و بقیه عمر خود را چون آنها بولوله و زمزمه میگذرانند. و باخلاق زشت و آداب ناشایست مخلق شوند.

برای هر عملی کلامی است و مخصوص هر کرداری ایامی. طفل قبل از فطام نتواند غذای ثقیل خورد از آنرو که قوه هاضمه اش در خور آن خوراك نیست علت هلاکتش شود. مواقع فصلی عمر از آوان تولید تا وقت فطام و تکلم باید به پرورش ظاهر طفل پرداخت همینکه زبان به تکلم گشوده شد و پا در حرکت افتاد باید مادر که باغبان این نهال است با کمال دقت آنرا بدرجه تقویم آرد بزبان خوش و بیان دلکش طبیعت او را بآداب و نظافت معطوف سازد و در ضمن بازی بعنوان گریز او را با اعداد شماره و شناختن اشیاء آشنا نماید و رسوم و رذود دخول مجلس و ترتیب غذا خوردن را بلسان شیرین با ویسلا موزد از سن هفت تا هیجده و بیست باید در مدارس ابتدائیه و علمیه و صناعیه به تحصیل بدایع علوم و صنایع فنون پرداخت و هر کس در مقصود منه درس خود اخذ دیپلوم و شهادت نمود. و در تکمیل و اجرای آن علم و هنر کوشید. آنوقت می تواند مزوج شود و وصلت نماید. از آنرو هم قواء عضویه اش بمافوق نشو و نما یافته و هم حواس خصوصیه اش بدرجه کمال و شرف شتافته.

جمع حکماء و علماء عصر بر این کلمه متفق القولند : که زواجیکه
در سن طفولیت دختر و پسر منعقد شود عاقبتش بنهایت شوم
و نتیجه اش بنهایت مذموم است . در نظام معیشت بیتیه خلل
رساند و بر اوراق هیئت مدنیه آتش نفرت و خصومت فشانند [۷] .
چنانکه عده کثیری باین نکبت معدوم صرف شدند . و اثری
از هیئتی آنها در عالم باقی نماند .

برای دختران تعلیم اقسام فنون و صنایع بنیه از جمله واجبات

[۷] سروران کرام و هم وطنان عظام جدد جگر گوشه کان خورا در
فصل تعلیم و تهذیب بدو مرض مسری مهلاک غایب فرمایند : اولاً مرض
منصب و لقب است که در سن هفت و هشت برای آنها منصب سربینی
و سربینگی خرنده و لقب ... الدوله و ... الساطه منقبتشان کنند طفلی
که باصلاح هنوز بوی شیرازد هفت استشمام می شود دارای حمایل و نشان
سربینی اول شود معلوم است هرگز بکنت نرود و معلوم را اطاعت نکند هنرا
منتظر است سال آینده امیر تومان بشود . مرض دوم زواج قبل از وقت
است که آنها را در صغر سن مزوج کنند و طوق بدین و فلاکت بگردش
اندازند این فخره نیز برای پیشرفت ترقیات اطفال مانی است قوی . خود
این بنده وقتی در کروس بدیدن یکی از خوانین میرقم در و زود پرسش را
دیدم دو پدیوار کرده های می میگرد عفتش را بر سیدم پدرش گفت
فلانی اخوی چند روز قبل از طهران مراجعت کرده برای پرسش فرمان
سربینی و حمایل و نشان برسم سوقات آورده بنده زاده آنها را دیده دوروز
است متصل برای سربینی گریه میکند گفتم سرورا مبلغی مایه بگذار چنان
وکیل الدوله در طهران واسطه مخصوص این کار هست میتواند این گریه را
بناصحت کنند . مترجم ...

و مفترضات است . تا بتواند از غیری رفع احتیاج نماید . برای طبخ
یومیه محتاج طبابخ نشود . برای ترتیب مشروبات از شربتدار تخلق
نکشد . لباس خود و شوهرش را به همسایه ندهد . نه اینکه دختر
های توانگران از کسب این علوم معافند بلکه باید الی آخر در چه
در تحصیل آنها گوشند تا ظاهر و باطنشان مزین شود فرنگیان
مثلی حکمت آموز میگویند که بزرگان علم و هنر را برای فرمایش
دادن آموزند اگر بنظر بسیرت بنکریم می بینیم جوهر کلام همین است
بزرگ خانه اگر خود کار نکند باید بفهمد که به خدام و کارکنان دستور
العمل متصور خود را بدهد . مثلاً اگر خانم به طبابخ فرمایش
فلان خورشید بدهد طبابخ زنذانه در جواب بگوید من ترتیب
و طبخ آن نتوانم بفرمایند بچون نوع آن را می سازند اگر بلد نباشد چون خرد در
کل ماند . اگر صاحب سواد نباشد و محاسبه نتواند در وقت
ضرورت یا باید با نخود و یا با انگشتان حساب نمایند . [۸]

[۸] اغلب خاتمهای محکمت ما نیز باین درد بی سوادی گرفتارند و بمرض
بی فهمی دوچارند در اینجا است باین عنق منکره نشان دیده اند شکر
بازار است اشتباه معده شان لقب خواهد . این مسئله را بزرگ نوع آرایش
و غمزه حساب کرده اند . آفتاب بی شعور نیز غالباً از کثرة شغف که حرمش
ملقب شده شب خواب ندارد و روز تاب چند نفری را سراغ دارم بواسطه
اینکه همسرشان فلان خانم است حواس خود را با المزه باخته اند اگر خانم
بآن ها فحش بدهد مثل این است صلوات می شنوند حکماء سیناسی این

حی در زواج بعد از وقت

معلوم شد که طایفه برای امضاء تناسلی حدی معین نموده و میزانی قرار داده که اگر قبل از وقت و یا بعد از وقت بآن وظیفه اقدام شود ضعیفی کاملی در فاعل بعمل آید و مرضی در آن تولید شود که نتیجه اش با اولاد آنها خواهد بود. اولاد چنین شخصی دائم علیل و معیوب بوجود آید و از ثمر حیات لذتی نه بیند علاوه بر این امروز روزی است که باید بهر شکلی خدمت صادقانه به هیئت

حرکات را مرض ملکی شمرده اند و بر سوء و تهوین این مریض بسی افسوس خورده اند اگر انصافانه مشاهده کنیم می بینم او ضاع زنان در ایران موجب کرب و خنده است. غالباً بحرك تروج امته و اجناس قلب خارجه در مملکت اینها هستند. نتیجه و حاصل زحمات مردان را بفروفر بی معنی میفروشند. زنان ترانسوال امسال از فرط غیرت و تعصب وطنی علاوه بر اینکه با دست خود قامت بکمر کوشه کان و نوجوانان خود را لباس جنث پوشیندند غالباً خودشان حب الوطن بحمدین وطنیه ملحق شده اند و از مال و جان و اولاد در گذشته اند حال بیاید بگوئید خاتمه محض خاطر پیغمبر از این اسراف و تبذیر دست بردارید و مردان را دمی آسوده گذارید تا آخر ایهای خود را آباد کنند و در جدد اصلاح سایر بدبختیهای وارده بر آیند. بدروغ با مام تهمت زنید و برای کربلا خواب جمل ننکنید زنان عالم در علم و فضل و هنر بر مردان سبقت گرفتند و داد شرافت و انصافیت دادند شعا چرا چون بولسک در عقب همه آید فضیلت به و سه ابرو و سیاهی نمو و درازی

حکیم و نهست. مترجم.

اجتماعیه بنی نوع بشر نمود. این خدمت و اعانت را شخص باید نسبت با اولاد خود بذل فرماید و در تهذیب اخلاق و ترویض بر سنن آداب و تربیت آنها سعی بلیغ نماید تا نفس از اشتغال ذمه فارغ شود اولاً لازم است در بنیان صحت ابدان آنها را محکم کرد و پایه اجساد ایشان را استوار نمود چه اگر معیوب و مریض بوجود آمدند تربیت ناقص نتیجه نه بخشد و تهذیب اخلاق مریض ثمری ندهد پس باید در موقع و حد کار بوظائف مقرر اقدام نمایند تا نتیجه آن کامل گردد و فایده اش ناقص حاصل نشود. تا در واجبات توفیر سمادت و امنیت اخلاف امکان گردد و به صفت قهر نوع و مفسد نسل موصوف نشود.

اطباء تجربه نموده اند که نسل شخص قوی البینه و ثاقب العقل توریشاً مماثل میشود و بهمچنین اولاد ضعیف الحاله و سخیف العقل تابعاً له متشابه میشود. حسن نبات الارض من کرم البذر، مرد رأس بشریه است وزن قلب آن یا مرد سر است وزن کردن عقل مدیر هر دو. مرد درخت حیات است وزن ثمر و شکوفه آن. درخت بی ثمر حسن ندارد و ثمر بی درخت بوجود نیاید. در امور معاشیه مرد شخم در آرد و تخم افشانند وزن حاصل را در و نمایند. پس در اینصورت چرا وجودش را کرای نداریم؟ و خاطرش را عزیر نشماریم؟

و بحبت و وفاق بدور هم نکرانیم؛ اگر مرد خطائی نمود زن به نظر خضوع و تسلیم نکرد. و اگر زن صواب رفت مرد بغض و انمناض از آن گذرد.

زنان فاضله دائماً راقب و مایل لطف اعمال و حسن کردار شوهر خوینند و مخالفند همیشه در میزان سلم و صفا واقع شوند. بوی نفاق و عناد از گلزار خاطرشان استشمام نشود و شربت عداوت و خصومت بمذاق رفتارشان نرسد. ولی زنان جاهله چون سك هار به در و دیوار حمله برند و متاع شرارت بجان و دل خرند. روزی نیست که صیحه آنها جهانی را بلرزد و یارد و ساعتی نرود که آه و فغان آنان عالی را آسوده نکند.

انما المرأة مرآة بها كلما تنظره منك ولك
فهي شيطان اذا افسدتها واذا اصلحتها فهي ملك

۴

در عدم مناسبت زواج باعتبار سن

حکماء کامل و فیلسوفان عامل برای موقع زواج فصلی معین فرموده اند و موسمی مشخص کرده اند که اگر زن و مرد قبل از این موسم دست بکار زواج زنند ضررهای کلیه بینند و به صدمات

عظیمه دو چار شوند نمی بینند نباتات از موسم فصل خود تجاوز نمی کنند علف در موقعی نموکند در موسمی شکوفه سر بر آورد. شفتالو در فصلی بیازار آید و نارنج در فصلی دیگر چهره کشاید. هیچکدام از حد مأموریت خود تجاوز نمی کنند. محال است نارنج بهار ثمر دهد و زرد الو در فصل خزان یا خرما اول تاستان جلوه کند. پس ما چرا باید در حالتیکه خود را اشرف مخلوقات دانیم از حد خود تجاوز کنیم و تکلیف مأموریت خود را تفهیم و در تحت مقیاس قانون طبیعی عالم در نیانیم.

حکماء برای جنس ذکور فصل زواج را از طلوع عشرين تا غروب اربعین مقرر داشته اند و از برای طبقه اناث از ابتدای عشرين تا ثلثین معین فرموده اند یعنی در این فصول اگر زن و مرد بعمل زواج اقدام نمایند آسیبی نیست و به نفس و نسل ضرری نرسانند اما نه اینکه مرد چهل ساله باشد و دختر چهارده ساله و یا بعکس حاشا که ضرر این معامله اظهر من الشمس و ابین من اللس است و این زواج را وصلت حقیقی ندانند زیرا که مناقض شروط طبعیت و مخالف قوانین صحیحه است. نتیجه جز اضمحلال و ضائف تناسله و نمود جزوه حیاة بشریه ندارد. این زواج به سبب عدم ملائمة جسمانی و طبعیه نهال این دو زواج هیچوقت با در موافقت

نیارد و ثمر مواصلت ندهد. زمانیکه موافقت حاصل نشد عیشها تلخ و روزگار سیاه شود مری را که آلت هر نوع آثارات خیریه بود علة جدال و ماده قیل و قال نمودند. رومانیان زواج پیران را بانو سالان حرام می دانستند یعنی اگر تاده سال تفاوت سن داشتند بآسی نبود والا بیشتر صورت امکان نداشت علتش این است که آن پیری است پڑ مرده و این جوانی است نوشکفته صحبت این دو صحبت سنك و سبواست غیر از انکسار ثمری ندارد زاغ و بلبل در یکقفس نه نشینند و باتفاق دانه نمیخند.

کاش این مسئله از جمله ممتعات شمرده می شد و چون رومانیان قبض را می فهمیدند تا زاغ راه کبک نه پماید وزغن صوت بلبل نسرایند.

فصل نهم

در سلبه بین زوجین

باید دانست که ما منکر این مسئله نیستیم که سلبه مرد در امور بیتیه ساقط شود و یا رفعت ریاستش بذلت هابط چنانکه در وجوب این مسئله آیات کثیره نازل و در حفظ مراتب او اخبارات متواتره شامل است ولی برای هر امری قانونی مقرر است و برای

هر رفتاری ذاکونی در خود تجاوز از ان منافی سعادت و شرافت جنبیه و غل هیئت اجتماعی بشریه است سلبه و ریاست تا موقعی معنی صحیح می بخشد که برآن اطلاق ظلم و وحیشگری نشود و زیر دستی تا درجه مستحق اطاعت است که حقوق زیر دست را پامال نکند که اگر به نقطه افراط واصل شود و کاربر او تنك گردد خود را چون سایر زیردستان آزاد نماید و از تحت ریاستش خارج شود. پس باید مرد در ظل دو طبیعت نفس خود را بروز دهد طبیعت اول ریاست و سلبه معتدله و طبیعت ثانی مساوات و محبت کامله است.

برای تشدید نظام و ترتیب امور خاص و عام میزانی معلق است در يك کفه آن باید مرد نشیند و در کفه دیگر زن. اگر هر يك از اینها از حدود مساوات کم و زیاد نمایند میزان عمل در يك حالت قائم نشود لا بد يك کفه صعود کند و دیگری هبوط نماید در نتیجه رتبه و رتبه میزان بدست نیاید و فساد عمل معلوم گردد. عاقل دانا همیشه میزان کار خود را در يك درجه نگاه دارد. اگر در رأی و عمل اختلافی رود هد و تفاسی ظاهر شود بر زن لازم است که رشته تسلیم و خضوع را از دست ندهد تا اسباب ازدیاد اعتبار و کثرت وقارش شود. اینکه ما این مسئله را بر زن راجع نمودیم

حکمتش این است که زن جوهری ایست شریف و بدیع حفظ امانت و وداد و ضبط صداقت و اتحاد از خصایص و مقتضیات حالات وی است. از کثرت حیا بمبادله اقدام نکند و به آلت خضوع بنقد آن غضب مرد راجع شود. اگر غیر از این کنند لا بد يك طرف مضحمل شود و طرف دیگر از وحدت منزجر چرا که محال است در تصادف دو قوه مستعد متفاوته يك قوه مستمك نکرده و يك طرف مضحمل نشود. قوه شمشیر تا جسد دیگر با آن تصادف نکند برنده نیست و قوه تیشه تا با عضو دیگر مقابله ننماید شکستنده نه. پس معلوم شد که خالق عالم سبحانه و تعالی قوه رقة را محض این حکمت در زن آفریده که اگر زن به جبل خضوع و تسلیم متوسل شود مسلماً آتش غضب مرد منطفی شود و سبیل حرصش از جریان افتد چنانچه مرد با این تسلیم و خضوع نه نشیند و گوشه صالح و سلم نکزیند بر جنس اناث هرچی نیست بلکه چنین شخص درنده ایست که بصورت بشر در آمده و حیوانی است که تقییر هیکل نموده.

خداوند تبارك و تعالی برای ذکور و اناث طبیعتی مقرر فرموده که هیچکدام مستغنی از دیگری نیستند زن را رفیق مرد قرار داده و او را در عالم حیات شريك عمر انسان نموده مثلی است

حکیمانه الرجل هو رأس المرأة والمرأة هي مجد الرجل. زن بی وجود مرد ثمر ندهد و مرد بی حصول زن اثر نه بخشد. زن اثر مرد است و مرد ثمر زن پس هر دو وجود هم محتاجند و در عالم خلقت اولین ماده امتزاج مردان لازم است که زنان را چون اجساد خود دوست دارند چرا که دو جنسین مؤثره اند که اثرشان واحد است و ابتداء آدم بر صحت این دلیل شاهد. عناصر مریه به حسب ظاهر هیچ با هم مشابهت و جنسیتی ندارند ولی مؤثر اثر واحد و ابتدا با هم مجادله و محاربه نمی کنند هر يك در اندیشه انجام مأموریت خویشند جز مابد بختانه این دو جنس با هم نمی سازیم و برای کج خویش تا بیم و امتیازات مخصوصه در بین این دو جنس قرار داده ایم و تعلیمات و تادیبات را یکی سزاوار دانسته ایم و بد دیگری نه و غافل هستیم که امتیاز و برتری انسان خواه زن و خواه مرد به چهار صفت موکول فرموده اند: معرفت و محبت و خدمت و استقامت است هر يك از این دو جنس دارای این صفات اربعه شد او کوی سبقت میر باید آیا عقل و انصاف کواهی می دهد که اگر زن صاحب معرفت شود و عالم را محب و خادم گردد و در امورات استقامت ورزد در مقابل مردی سبك مغز و بی معنی که عوض معرفت بجهالت چسبیده و بجای خدمت و محبت اهل عالم به ظلم و فساد

عادت کرده ما بگوئیم این مرد مقدم بر زن است بعلت اینکه او زن است و این مرد مثل این است بگوئیم هوای مملکت فرانسه معتدل است بعلت اینکه نهر کانز در هند وستان داخل دریای بنگاله میشود. بگوئیم که سلطه مرد سلطه اعتبار ووداد است نه ریاست جور و استبداد.

فصل دهم

در فرایض زنان و مایلزم آنان

بر علماء ثابت و محقق شده که ترکیب بنیه طایفه نسوان بیشتر از ترکیب بنیه مردان مختلف میشود و علتش را تباین افکار آنها دانسته اند.

بموجب قانون طبیعی عالم یکی از شمار و اخلاق خصوصیه نسوان این است که در وظائف واجبات والدیه و انتظام معیشته بیتیه اعتنائی نمایند اولاً در تربیت اولاد بروفق سنن خاصه و ترتیب صحیح بکوشند ثانیاً اهتمامی وافی در نظام بیتیه و حفظ مقام آسودگی و راحت همسر خود بذل کنند. چنانکه امروز مردان به تحصیل علوم و ادبیات محتاجند زنان محتاج ترند. هیئت اجتماعیه حایه وجود زنان دانا و بینا مثل مرغ بی پرو و درخت بی ثمر است

بمکس زنان نادان خارند در گلستان و کله ... اند در بوستان. هیچ مملکتی از خواب غفلت بیدار نمی شود مگر اینکه زنان و مردان آنجا پتادانا باشند باید دانست که معنی تمدن عالم عبارت از انتظام احوال عقلی و جسمی و تنظیقات منزل است انتظام اینها منوط بوجود زنان است و محبت آنان اگر دانا باشند در تصحیح آن حاضرند و الا عقلشان از غلبه و فهم آن قاصر. زن عنصری است از عناصر مؤلفه هیئت اجتماعیه بلکه رابطه ایست متین و حافظه ایست حصین اگر لیسه و دانا باشد این هیئت را تربیتی خاص دهد و نظام و آداب حاضره را حفظ نماید و اگر بی فهم و مختل الشعور است سلسله قومیت را بکسلاند و سعادات و آسایش را بزحمت و فضائح تبدیل نماید کنجها را رنج کند و آبادیها را چون بوم ویرانی بخشد.

وجود قبائل و عوائل را اس بناء تمدن و عمران عالم فرض نموده اند و زنان را استاد و مربی این قبیله و خانواده قیاس فرموده اند. پس حالا که معلوم شد وجود زنان اس اساس هیئت اجتماعیه بشریه است باید فهمید که تعلیم آنها نیز اقدم و واجب از تعلیم رجال است بلکه کوجوب الرضاع للأطفال و لزوم الماء للنبات است طفل تا شیر نخورد به فصل تمذیه نرسد و نبات تا سیراب نشود سر از حجاب تراب برندارد. هزار افسوس !!! وجود این مسئله در

ممالك شرقیه چون سمرغ و کیبانا یاب شده اطفال ما در دامن کدام مهربان دانا تربیت میشوند و جگر گوشه کان مادر کنار کدام مربی پنا مذهب و مؤدب کردند چرا اینقدر که اهالی غرب چون برق جلو آیند و سبقت گیرند بمکس مردمان شرق پس روند و ترقی معکوس کنند؟ زنان اروپا و آمریکا مدتی است در غیرت و ته صلب ملی بر مردان تقدم جستند و کوی سبقت ربودند مگر روزنامه نمی خوانید و تاریخ نمی دانید که طائفه نسوان آنها چه بناهای خیره بر پا کرده اند و چه آثارات وطنیه دایر نموده اند که عقول او باب عقول از فهم آن عاجز و زبان گویندگان از بیان آن قاصر است. همتی کنید برای دختران مدارس انشاء نمائید [۹] اگر تربیت فرزندان

[۹] ما از مملکت خارجه چشم می پوشیم و وطن عزیز خود را بآنان توپنج نمیکیم و نمیکوئیم در نفس بندر شهر نیو یورک از زونی آمریکای شمالی مخصوص تعلیم دختران چهارصد مدرسه مکمل علمی دایر است و سالی تقریباً فقط پنجاه دختر با شهادت نامه دکتری از آن مدارس خارج شوند و با حیا نفوس اهل عالم میر دازند بلکه بموم معارف شناسان و ترقی خواهان ملت عرض میکنیم که دولت علیه عثمانیه که پشیمان کلیه ملل اسلامیه است و مدارس شریعت مقدسه حضرت خیر الانام محض تعلیم بنات در هر شهری سه چهار مدرسه علمی دایر فرموده که دختران مجازاً در آن مدارس تحصیل میکنند بفرایه خود ملت نیز همت نموده از هر قیل مدارس علمیه محض تربیت آنان تاسیس کرده اند چرا باید اقلان در نفس پای تخت دولت عاییه ایران یک مدرسه مخصوص دختران بنا نشود مائمی خواهیم فیلسوف و دکتر شوند اما بدرجه

خود را آرزو میکنید بدو باید اساس تربیت ما در هائی آنها محکم نمود حاصل بی زرع ممکن نشود و کنج بی رنج میسر نکردد. فریضه اهمیه زنان این است که به جبل دین و تقوی متمسک شوند هر عاقلی بصیر است که در این دنیا مرض بی دینی بی دواست کلیه فسادات از این درد ناشی میشود. دین است که بگیهای را راست نماید و آدمهای نا حساب را زیر بار حساب می آورد دین است که حسن و قبح کردار و رفتار را بمردم می فهماند اگر دین در عالم نباشد و حشیها بچه نوع بدور دایره محبت و شفقت کرد آیند خلاصه آدم بی دین که روش خود را به بی قیدی و لا ابالیگری تابع نموده ممکن نیست هیچوقت کار صحیح نماید و تابع قانون متین شود همینکه زنان با بدایره دانائی گذاشتند مردان از هر جهه آسوده میشوند زحمتهای کم شود قال و قیل ها دفع گردد شب فراق نقاب ظلمت از رخسار بردارد و روز وصال سراز کریبان دیبجود بر آرد. چه بسا اشخاص بواسطه مصاحبت زنان نادان بمرض ضعف و وهن گرفتار حالاً و مالاً به صدمات و زحمات فوق العاده

سواد نباشند و آداب دینی خود را از روی معرفت یادگیرند تا دین را طوطی واری از مادر شن یاد نهند و از روی بیانی بلوازم مقدسه آن رفتار نمایند و از اوضاع عالم آگاه گردند چنانکه فعلاً اغلب زنان اسم عله مسکون خود را نمی دانند مترجم

دوچار گشته اند و از نعمت سلامت و کنج فراغت بی نصیب شده اند بلکه چه بسیار قبایل و عشایر بواسطه زنان بی معرفت در عسر و سختی افتاده اند و بختی و بدبختی رسیده اند.

اغلب دول بواسطه کثرت و وفور علم و هنر نسوانشان باوج رفعت صعود نموده و بعکس بعضی بمات قلت معارف و مشاعر آنان به حضیض نیستی و خاک پستی هبوط کرده اند و فصاحت و طلاقت بیان دختر مشهور فرانسوی در ترغیب اهالی فرانسه بآزادی و جمهوری و اثر کلام آن ضرب المثل جهان است.

پس خمشا بحال دولت و ملتی که از نتایج مهم عالیه طائفه نسوان از غنائیم علم و عرفان بهره برند و از کنج رایگان صنعت و فضیلت قسمت بری دارند و از شجره حقیقت راحت نمرچینند و فایده یبندند. و بدا بحال مات بدبختی که زنانشان جز شرارت و جهالت علمی نخوانند و غیر از جنک و مجادلات صنعتی ندانند و جودشان آلت مضره و نفس مودیه گردد بهر خانواده وارد شوند امنیت صعود کنند و بلا نزول نمایند. بیچاره اطفالی که نهال عمرشان بدست این صریان جاهل کج و کوچ شاخه بر آرند و ریشه بندند که دیگر هیچ باغبان کاملی نتواند آن اغصان معوجه را مستقیم نماید جز آنکه یا او را بهمان حالت بچی واکذارد و یا بقلع ماده آن همت بکارد.

زنان باید نه چندان دست اسراف و تبذیر به مکنث حاصله گذارند که با الاخره موجب خسران و علت حرمان گردند و هیئت حیاة زنده کی خود و اولادشان را متفرق نمایند: و نه چندان بخیل باشند که نفس خود و خانواده را از نعمت راحت سلب نمایند و ابتلاء وطنشان را از اسراف و احسان فراموش کنند:

بین تبذیر و بخل رتبه و کلا هذین ان زاد قتل

مثل زنان با معرفت به صخور متینی میباید که عمارات عالی بر روی آن بنا کنند و که از صدمات عواصف و سیول جوارف محفوظ ماند. و مثل زنان جاهله بزلله ماند که در موقع اهتراز خانه هارا ویران و نقوش متعدده را بی جان نمایند.

پن، یکی از حکماء آمریکا است میگوید: پدری که اولاد خود را عقل معاش و علم صرفه و اقتصاد بیاموزد بهتر از آن است که اموالی وافر و املاکی کثیره ویرا بترکه گذارد. و حکیم مشهور هلیرتن، در تعریف غنی و فقیر گوید: غنی کسی است که دخلش بر خرج فزونی گیرد و فقیر شخصی است که دخلش از خرج نقصان آرد. پس اشتغال زنان در امور بیهوده و مورت چند خواص است و معمار چند اساس اولاً او را از شهوات باطله دور سازد و از اسراف و تبذیرش محروم گرداند و ثانیاً فایده اعمالش

راجع به حفظ نسل و تربیت اولاد خواهد بود. یکی از علوم مهمه که در ممالک خارجه به دختران تعلیم کنند فن تدبیر منزل و حفظ صحت و مواظبت مریض در غیاب طبیب و علم فیزیولوژیا و تشریح است که باید حتماً بیاموزند و برای آسایش انسان بکار برند.

اگر حتی نظر کنیم و بدقت تأمل نماییم خواهیم فهمید تا چه اندازه این مسئله بر زنان واجب است تا در صحت مزاج اولادشان اهتمام ورزند. عوض کربیه و ندبه که پهلوی بستر مریض میبایند علماً در حفظ نکات صحیه آنها بپردازند تا از بی علمی تیر به کبد نزنند و آتش به خرمن خود نیاندازند و چه...

دانایان با بصیرت می دانند تا چه درجه بر نسوان تحصیل این علوم حکم وجوب دارد. حرکات شبانه و روزانه ما محتاج مبادی علم حفظ صحت و تدبیر امر مریض است چه رعنا جوانان بعات جهالت ما دران در حفظ صحت آنها شربت مرگ نوشیدند و کاسه حیات ریخته اند. باید زنان همیشه خانه و مسکن خود را نظیف و تمیز نگاه دارند چه که این عمل خود داء هر دوائی است و دافع هر وبائی. امروز تمام اطباء متفق القولند که مورت اغلب امراض مسریه و وبائی کثافت و عدم نظافت است. چنانکه در هندوستان بندرت فرنگیان مقیمین انجا بمرض طاعون مبتلا شوند

عات همین است که زنان اروپائی و امریکا بواسطه علم حفظ صحت در رعایت نظافت و قلع کثافت کمال دقت بعمل آورند بعکس هندوهای اهل از کثرت نجاست و کثافت جبلی و فطریشان هر روز هزاران مبتلا و تلف شوند ذلك جزاء الذين لا يعلمون.

زنان شرقیه را لازم است که منزل و مسکن خود را باحسن نظافت و لطافت نگاه دارند. کرباس منسوج وطن خود را با کمال افتخار ملی هر هفته شسته تمیز بپوشند تا از اثر دقت آنها اهل البیت از سرایت امراض مصون مانند وبه نعمت مجهول القدر صحت ناز گردند. بخصوص امر مهم حفظ صحت تدقیق در طبع و پرورش مأكولات و مشروبات است که اگر از درجه نظافت خارج شود هر قطره اش مولد امراضی چند شود و ضرر رشته اینهمه اعمال در قبضه وزمام دانائی طائفه نسوان است اگر کما یلیق دانا و آسگاه شدند میتوانند این باره مادت عمومی را بمنزل برسانند والا چون زنان حالیه شرقیه در کل مانند زیرا محال است عالم طریق کج بویید و جاهل راه راست جوید و عجب است!! بمقتضای آیه کریمه کل خرب بما لديهم فرحون هر دو طبقه به رفتار و کردار خویش خوشنودند و امروز بطریقین وجود جهل در طائفه نسوان بمنزله اثر مرضی است در بلدان باید اطباء حاذق و حکماء نماهند

علاج واقعه را قبل از وقوع نمایند تا مرض سرایت نکند و در
شایع نکردن آنوقت چاره از دست رود و علاج متعسر شود
پس کسانی که بر حفظ صحت جسد مملکتی کوشش کنند و حفاظت
بخرج دهند اولاً باید علاج آن واقعه را نمود و اسباب تعلیم دختران را
بطور مشروع و صحیح فراهم آورد تا فایده از آنها به پسران
راجع شود و بنیادشان از طفولیت محکم نمود. اگر زنان از علوم
بهره ببرند چه میدانند اگر هوای منزلشان را عوض نکنند آسید
کار بویک هوا زیاد شود و اکثرین در روح الحیات، قلت یا بد علت
اختلال مزاج شود و باعث انقطاع رشته حیات گردد یا حلول آفتاب
میکروب امراض مسریه را دفع نمایند.

یا آب خالص کدام است و ترکیب اطعمه و اغذیه بچه نوع ممکن
است تا محل صحت مزاج نکردن پس لازم است که دختران را
بعلوم سطحیه آشنا کنند و قوه مستعدّه آنها را باطل و عاقل
نگذارند. مگر جنس اناث چه معصیتی مرتکب شده اند که باید
حکماً کور بپایند و کور برونند و در عالم هیچی نفهمند. آیا اگر دختران جغرافی
یاد بگیرند بی دین می شوند؟ و یا اگر حکمت طبیعی بخوانند و به
مطایع مخصوصه موجودات اطلاع حاصل کنند از ایمان خارج می
شوند؟

نه بخدای واحد اخلاق مهذبه نسوان مکارم اخلاق است
و معرفت آنان روشنی انفس و آفاق اگر ما دران ما دانا بودند ما
جاهل و نادان نمی ماندیم و سرکشته و حیران نمی شدیم و ننگ
شرق نمی گشتیم.

❦ فصل یازدهم ❦

در اینکه عقل و جمال دو معظم و سابط سعادت زوجین است
چنانکه نور مشرق جمال طلیعه ساکنه ذلکیران را مسروری
کند و طبایع بارده پیران را محروور مینماید عقل نیز لباس شرافت
و فضیلت جنس بشر است و روشنی چشم اهل بصر. جمال دیده ها
را نور بخشد و عقل قلبها را سرور. جمال معنی بهجت است و عقل
کنز معرفت

وحلیه کل فتی فضله و قیمة کل امرء عقله
عقل جمال را بدرجه کمال رساند و در نبودن آن خود را
بجایش نشاند. عقل ما را بر سر بر سروری نهاد و در کرامت و شرافت
بروی ما کشاد. جمال چون کلی است که خود را موقتاً در هر بوم
و بر جلوه دهد و هر چند روزی کلشنی را آرایش بخشد ولی عقل
جوهر فارقه و زینة باقیه است. انوشروان میگوید: «عقل از همه

کس بخدا نزدیکتر است و برای سلطان و رعیت بهتر از عقل زینتی نیست زیرا عقل است که حسن و قبح را فرق دهد و زشت و زیبارا امتیاز گذارد. حکیم دیگر میگوید: «هر چیزی در وفودش ارزان شود الا عقل چون زیاد گردد گران شود».

تعد رفیع القوم من كان عاقلاً وان لم یکن فی قومه بحسب اذا حل ارضاً عاش فیها بقره وما عاقل فی بلدة بفریب پس زنان را لازم است تا توانند در ترویض عقل و تهذیب اخلاق خویش بکوشند تا فضیلت خاصه تحصیل نمایند. زن عاقله مولد سرور و ابتهاج است و داء صحت هر مزاج و امراض مزمنه را اولین علاج تا در مجالستش حاضرین کسب کمال کنند نه فریفته جمال شوند. اگر دارای جمال است عقل آنرا بدرجه کمال رساند و اگر دارای آن نیست عقل مقامش را بدرجه رساند که هموم ناس بمعاشرتش استیناس جویند و مجذوب خاص وعام گردد.

خديثها السحر الحلال لو انه لم یجن قتل السامع المتحرز ان طال لم یعمل وان هی اوجزت ود المحدث انها لم توجز زنانیکه در کسب مدارج عقل و مزایای آن اعتنا ورزند و اهتمام نمایند در کل شفه و لسان مشارباً البنان اند و محسود خلق جهان عقل چشمه سرور است و کان نور. عبد الله نصاری میفرماید: «خدا با

هر که را عقل دادی چه ندادی و هر که را عقل ندادی چه دادی. العقل کنز لا یفنی یعنی زمانیکه دارند عقلند و صاحب فضل کنز اسمانشان قانی نشود و خزینه عنوانشان محو نکردد. تادر عالم کتب و تواریح باقی است نام نیکشان موجب تذکار است و منظر اولو الأبصار چنانکه در صفحات تواریح این نسوان بدگاه عقل و حسن سیرت قابل توجه خوانندگان اند مثل دבורه و استیر و یهودیت و زنویا و ژاندارك فرانسوی و کاترینا امپراطریس روسیه و الیزابت ملکه مشهوره انگلیس و زن کارفله و مادام دیستابل و مادام راش و غیرانیها.

بهترین نصایحی برای طبقه نسوان این است که الفاظ و کلام خود را بکفنگوی سخریه و استهزا ملوث نکنند و تکیه صحبت خود را کلام خشن و بی معنی قرار ندهند بلکه آنرا بطیب ظرافت و حسن بلاغت نمکین ورنکین کنند تا محبوب خاص وعام شوند زیرا تکلم بحديث باطل بلا طائل شیوه جاهلان است نه طیعت عاقلان تزه لسانك عن قول تعاب به وارغب بسمعك عن قيل وعن قال لا تبغ غیر الذی یعینك واطرح الفضول تحبب قریب العین و البال این صفتی که در زنها مشاهده میشود یعنی تکلم به بیانات سخریه و نطق بمقالات بی بنیه مرضی است از امراض مسریه دواء این

داه و علاج این وباء علم است . علامه مشهور شامقود میگوید :
« زن کامله ذات خود را نظر بمزایای نفس معتبر شمارد نه بمزایای
رخسار و جمال » .

اقبل علی النفس فاستعمل فضائلها فانت بالنفس لا بالجسم انسان
زنان بی هنر چون مرغ بی پر و درخت بی ثمرند خواه سلاله
خاقان باشند و خواه کدای بی سرو سامان هر که در کسب فضیلت
کوشید جامه وقار و شرف پوشید .

لیها الفاخر جهلاً بالحسب انما الناس لآثم ولآثم

انما الفخر بعقل راجع وباخلاق حسان وادب

جمال هبه ایست الهیه و منعه ایست طبعیه . مشهدی ایست که
هر ناظر را لذت دهد و هر خاطر را خلوت بخشد اذهان را
مشغول دارد و جان را استمال کند . قلب را خلیج و جواس را
حرکت دهد . سطوتش لطیف است و سیادتش عقیف . علت
عریان حلیه سواد هر زاهد است و آتش التهاب هر معاند . عاقل
و مجنون قوی و ضعیف در تحت حکمش در آیند کبیر و صغیر امیر
و فقیر بدور شمع وجودش گرایند . بزرگان راپستی دهد و صغیران را
بلندی بخشد . لثیان را عزیز کند و کریمان را ذلیل :

عرفاء جمال را از سماء کمال نازل نموده اند و عظمتش را ستوده اند

در هر زمان و اوان در نزد کل شعوب و قبائل حصول جمال
عبادت رسیده بعزت اینکه جمال مولد حب است و حب سید عالم
و مولای هر آدم .

وقتی که بحکم عقل رجوع کنیم و اقرار مشاهیر اطباءیکه در
اینخصوص بحثها کرده اند ملاحظه نمائیم می بینیم که جمله براین
مشابه حکم میکنند که لطافت هو اوصافی آب و اعتدال در مأكول
شفاء و علاج هر اجسام است . و همچنین اگر در کتب اشخاصیکه
عمرها صرف تدوین علم جمال کرده و امهر مصورینیکه سالها در
قدود بشریه درس خوانده اند مطالعه نمائیم دریا بهم که متفقاً امر
نمایند که جمال آب است که باری تعالی فیه ویرا بر قلب بشر رسم
فرموده نه جان اصطناعی که مکروه هر بیثبته دل آگاه است .

امهر اطباء متفق القولند که استحمام با آب بهترین وسائل صحت
جسدیه است و نظافت و پاکیزه کی اولین قوه بنیه بدنیه [۱۰] یکی

[۱۰] اطباءیکه استحمام را وسیله صحت فرض نموده اند مقصودشان
آب حمامهای اروپا بوده نه آب حمامهای ایران که مملو از کثافت و میکروب
امراض است . اغلب امراض جلديه و انوار خوشبهای مسریه که در ایران
شروع دارد از نتیجه شست و شوی در آبهای کثیف است . معنی غسل
این است که کثافتی که بر روی جلد جمعیت و مسافت جسد را پوشانیده با آب
خاص و صاف شسته تا آنها بریزند نه اینکه با آب حمام را بر از آب نموده
پیر و بر تا مرد وزن يك بلد داخل آبخانه

از اخلاق سیئه نسوان این است که به جسد و صورت خود بعضی ادویه و دهنیات استعمال و ضماذ کنند غافلند که اغلب اینها برای جسد علت حدوث فلج و تشنج است. سفید آبی که بصورت و کردن خود می مانند کار بونات سرب است که اطباء آنرا سم قاتل و متلف جسد گویند مخصوصاً اعضاء مضموده را به تشنج آورد. نفوذ آن بداخله بدن مورث جنون و اختلال حواس شود علی الخصوص ظاهر آن نیز در استعمال آن مزخرفات در انظار شکل اضحی که سخریه شوند امید و ارم زنان شرقیه با الطوع از استعمال این بلای مبرم دست بر دارند و به حسن طبعی خدا داده خود مقنع شوند که اصل معنی حسن این است و نصایح حکماء چنین

حسن صادق و کاذب

میکویند وقتی که باقیس ملکه سبا برای امتحان حکمة حضرت

مخلوق آن آب نموده خارج میشوند و دیگری باید تسهیل و تسبیل بآن محل داخل شده یا غسل جنابت نماید و یا غسل جمعه مدتی نکشد که بامراض مختلفه مبتلا شوند و جان عزیز را بسازند. نمی دانم چه وقت باید ما به پیغم که امت حضرت خیر الانام حدیث شریف النظافة من الایمان را اطاعت نموده به تنظیفات لازمه خود پیر دازند. يك وقتی مسلم خان سر هك طهرانی معلم موزيك حرف راست و حسابی را بطور مزاح می گفت: «فلانی امتیاز می که حمام گروس با سایر حمامها دارد این است که میکروب آب حمامهای سایر بلاد ایران با میکروسکوپ دیده میشود ولی در آب این حمام بدون وسیله میکروسکوپ میکروبیها محسوس می شوند». مترجم.

سلیمان علیه السلام از اقامی ارض سفر نمود دودسته کل یکی مصنوعی و دیگری طبیعی همراه داشت که هیچ تمیزی نمی توانست در بین آن دو امتیاز گذارد وقتی که بشرف لقای آن حضرت رسید عرض نمود برای امتحان حکمت شما این دودسته کل را آورده ام میخواهم بفهمانید کدام يك صنایع است و کدام يك طبیعی حضرت سلیمان بواسطه اینکه از مجاوبه ملکه عاجز شد حالتش غضبناک گشت و مدتی مهلت خواست با ملکه متفقاً داخل باغی شدند تفرج میکردند نظر حضرت سلیمان بکلی افتاد که مورچه ها بدور آن جمع شده اند از این مشاهده استباطی نمود و فرمود آن دودسته کل را زمین بگذار ملکه اطاعت نمود مدتی منتظر شدند دیدند مورچه ها بدور یکی از دسته ها جمع شدند آنحضرت آنرا برداشت و بملکه داد و فرمود: «این دسته کل طبیعی است». بر تعجب و اندهال ملکه افزود و حکمت آنحضرت را تحسین نمود.

حقاً میخواهند به تحمیر و جتین و تخطیط حاجین صنعت طبعیت را بهم زنند. و به تییدض رو و صبغ مو خلقت اللہیه را تغییر دهند. و به سفید کردن کلو و پیوند کیسو صاحب حسن شوند. و به شیوه حرکات و رمز اشارات به جمال نایل گردند. اوقات عزیز خود را صرف این مهمالات می نمایند.

غیر از جاهل فاسد و غافل حاسد کسی در احسن و جمال خدعه نکند. زن عاقله داند که احسن صورت عرضی در شرف زوال است و علت اختلال احوال. اگر دارای احسن طبعی شد خالق احسن را بستاند و اگر نشد پس فخر اوست زیرا شرف به احسن اخلاق و طباع است و اتمام دعوت نفس و انضاع.

لن الملیحة من مكات محاسنها من صنعة الله لا من صنعة البشر
بعضی ناس بملاحظه قلت عقل وعدم حواس احسن را تناسب
اعضاء و راستی قد و بالا دانند اما دانا نفسی را با احسن نداند مگر
اینکه با آداب سامیه و اخلاق عالیّه فایز آید پس اصحاب ذوق و ادراک
شیفته عاقله عقیقه اند و مقتون عالمه لطیفه. از رخسار جز بشت
نخواهند. و از گفتار جز عذبه نطلبند. زن را نیکوئی کار شرط
است نه حسن رخسار.

فلا تجعل الحسن الدلیل علی الفتی فما كل مصقول الحدید یمانی
نه فقط این مسئله در نسوان علت نقصان است بلکه قانون
عمومی اهل جهان است اگر خاقان چین نعل اسبش را از طلبند
و دم ویرا با الماس و مروارید زینت دهد و چهارصد ملیون نفوس
رعایش او را پس آسمان گویند اما چون بی علم و معرفت است
و مغرور جهالت از اقصای غرب دولت کوچک پور تقال با آنجا

می شتافد و از املاکش تصرف می کند این نیست مکر دست بی عامی
و جهالت که یقه سلاطین شرقیه را گرفته رهایشان نمی کند و آنها
را باین منخرقات یعنی خود را برك کردن در خاک مذلتشان نشانده
پس معلوم شد در هر شیء زینت صادق و اصلیه منوط است نه
زبور صنی و استعاری هر قلمتی که لباس حقیقت پوشید در سلك
اهل علم و معرفت در آمد. این است امتیاز کار عالم و جاهل کامل
و غافل. هل یستوی الذین یعلمون والذین لا یعلمون.

﴿ قبل دوازدهم ﴾

﴿ در محبة ولقة و میل است ﴾

۱

﴿ در محبة ﴾

محبة ناموس کله عنایه لایمیه است و ضابط مجموع نظام بشریه. بهر
قطری روآرد عمارت نماید و از هر دیاری رحلت کند خرابی
رساند. محبة عمود استوار تمدن است و اساس پایدار تمسکن. بی
وجود او هیچ بنائی ثابت نکردد و هیچ اساسی قائم نشود. اگر
محبت را کله عنایت خدائی کفیم خطائی نیست زیرا در عالم مصدر
افعال غریبه است و تاثیرات عجیبه. بی سبب فیلسفه ویرا مید
عالم ن گفته اند:

على وجهها نور الصلاح يلوح ومن ثمرها عطر الفلاح يروح
وبرق الهدى من لفظها متألق ومبسمها بالطيبات يفوح
وفي خدوها ورد السرور ينجلي : لنا : وبه قطر الهناء صريح
وقد لها يهتز عن طرب صكذات على غصنه طير السلام سدوح
رعى الله قلباً فيه قد صاح صوتها وقاتل قلباً فيه ليس تصيح
هي الاصل في الاكوان فهي مثابة لكل قلوب العالمين ترجيح
بها تحسن الدنيا بها تفضل الوري بها كل شيء صالح ومليح
لدى وجهها تجشو القبائل كلها وكل سجود لما يصاب صحيح
بها كافة الاجيال غنت وقد اتى لها من جميع المنذرين مدح
هي الكوكب السيار في فلك الدنا به السعد يندو والنحوس تروح
مادام دو ستايل که یکی از مشاهیر نسوان اروپا و فضایی آن دیار
محسوب است میگوید : « محبتی که از فضل منبعث شود نفس را
عزیز کند و خاطر را شریف دارد . همین محبت است که تحسین
و تهذیب اخلاق نماید و عقل انسان را بپایه رفعت و برتری رساند .
محبت خاصه است که طبیعت ویرا برای تحریک خلائق و تدبیر
کائنات در تحت اشکال مختلفه دعوت ناموس برگزیده عرفاء گویند
محبت اقتداء و پیروی طبیعت محیطه است یعنی انسان زمانی که
نفس خود را کامل دید نفس خود را مدیون محبت خلق جهان داند

و چنان در هیئت پیچیده آن تدبیر نماید که افکار را در ورطه
طبیعیین اندازد و برای هر حرکتی اسم مبهمی گذارد . محبت است
که عالم را به قیام آورد و جمیع اشیاء را بمرکت ندازد . با محبت ممکن
است رشته هر امری بدست آورد و سرپوش هر کاری برداشت
و به حفظ اجزاء پرداخت .

پس بدون محبت در میانه جنس بشر انتظام اجتماعی در کنار
نیاید و امور بروجه مقصود صورت نگیرد زیرا برای تألیف بین
افراد متفرقه محبت قوه ایست وحیده و وسیله آکیده . همین محبت
است که میانه دو نفس متفصل زن و مرد پیوند و وصلت دهد
و آمیزش بخشد این محبت را محبت صالحه گویند زیرا واسطه مخصوص
بین الزوجین است و رابطه محروس جنسین . این محبت جوهری
ایست که هر خانواده را قیام دهد و هر معیشت را اصلاح نماید .
احوالات مجتمعه انسانی در حمایت آن استقامت یابد . و تمدن حقیقی
باعانت او عمومی گردد .

محبت طاهره محبتی است که دامنش بلوث خصومت آلوده
نشده . و سمع اخلاصش به بیان عدوت مکدر نگشته . جز در
حصول رضا و استحقاق سعی ننموده و جز در طریق خلوص و وفای
راعی نه پیورده . از محبت طاهره سرور دائمی حاصل شود .

و دارند آن به فرح خصوصی نائل گردد. با این محبت الفضا در
قلب معنی جا گیرد. و بواطن در ظواهر سرآت صفا مرتقی شود.
نطق و قصد چون دو برادر توأم گردند. صداقت بهر محفل قدم
گذارد و عداوت رخت هجرت بر بندد.

۲

در لذت

نتیجه حاصله اشیاء که در نفس بروز نمایند اهل عالم ویرا لذت
گویند. لذت بحدی منتهی نشده یعنی آخر ندارد. و از جمله اشیاء
غیر محدوده یکی این است. پس درجه لذت تا بحدی برای دارند
آن نفع بخشد که عاقبتش بضرر منجر نشود. ولی لذاتی که از ممنوعات
و مناهی حاصل شخصی می شود ویرا لذت نکوشند بلکه عصیان
و کناهش نامند. این است که گفته اند: «حب التناهی غلط خیر
الامور الوسط». معنی تناهی کراهیه کردار و ناپسندی رفتار است
فوتل یکی از اعضاء جمعیه علمیه آکادمی فرانسه ملاذ را کلاً مباح
شمرد. و بر اباحه آن امر نموده. هلفیتیوس فیلسوف میگوید:
«اراده خداوند بروفق صلح و عدل است بندگان خود را در این عالم
بجمع ملاذی که مطابق استفاده عمومی آید متمتع فرموده». .
سایمان حکیم گوید: «ملذات را برای ایام جوانی خودتان کل زینت

قرار دهید. اینکورس که اغلب فلاسفه مقاد و معتقد آداب
و آراء ویند میگردید: «بر انسان واجب است از حیاتی که خارج
از ولیمه و وظیفه اوست مفارقت نماید، عترة شاعر گوید:
لا بد للعمر النفیس من الفنا فاصرف زمانک فی الاعز الأفر
وجود لذت در هیچ مکان و زمانی زائل نگردد و در هیچ دور
و عصری مضحمل نشود. لذت در بستان حیات کل همیشه بهار
است و در سرآت زنده کی انوار ابدار. لذت مورث جود است
و موله سرور. پس اگر لذت در قالب انسانی دارای این قوه رفیع
است و اثر منیمه باید در تحصیل آن اجتهاد نمود. و زواج اعظم
رابطه این لذت است. مقصوده لذت خواص مباحه زن و مرد
است بلکه ملذات کثیره است که مستوفی شروط لازمه زواج است
و مستدرک عهود واجبه امتزاج.

وقتی که ما نظر بمادری اندازیم که طفل صغیر خود را شیر می
دهد می بینیم چه قدر جلب نوع ملذات مختلفه می نماید اگر کسی
از عواطف و شراعر لطیفه ایام رضاعت عبرت گیرد خواهد در
یافت که مادر چرایی میکند که آنچه در کبد دارد در پستانش
جمع شده به طفلش بخوراند؛ غیر این است که میخواهد آن لذت
مخصوصی که در محبت است حاصل کند. و بپدر زمانیکه می بیند

اولادش پسر یا دختر عصری از مکتب مراجعت کرده بدورش
کرد آید و نخبه درس تحصیلی آن روز خود را برایش بلحن خوش
میخوانند. و كذلك سایر اشخاص علی تفاوت فهم مهم و ذلی قدر
عقولهم شریکی به چیزی عشق دارد و تحصیل لذت می نماید. خلاصه
اینها محض استفاده لذت است و میزان محبت هیچ کاتب بایسانی
ن تواند لذت و شواغر مودت و وداد والدین را توصیف نماید پس آب
لذتی که بر صفات خدود حسن و خرافت مقطر شود لا تعد
است در میزان خرد نسجد و در قاب تعقل نکجد.

در صورتی ما کم و کیف آنرا مشاهده میکنیم که هر چه عالم
و آدم دانا و کامل ملاحظه کنیم می دانیم که مبلنی لذت و محبت بیشتر
تحصیل شد. هان !! ای بنی نوع بشر بدانید که شما تکمیل نمی
شوید مگر بزواج. برای زنده گانی در این عالم باید زراعت کرد
و تخم افشاند. کسیکه زرع نکرده محصول نخورد پس
مزوج شوید. زواج موجب نظام اکوان است و انفاذ اداره
خالق منان. زواج صوت قضا و طیمت را اجابت گوید. هیئت
مجتمع بشریه را بتولید نوع و تکثیر بشر ترغیب نماید.

جمع ادیان و شرایع مدنییه بامر زواج امر نموده اند. زواج مفرح
قلب است و مقوی جسم. عمر را دراز کند و صحت را حفظ نماید.

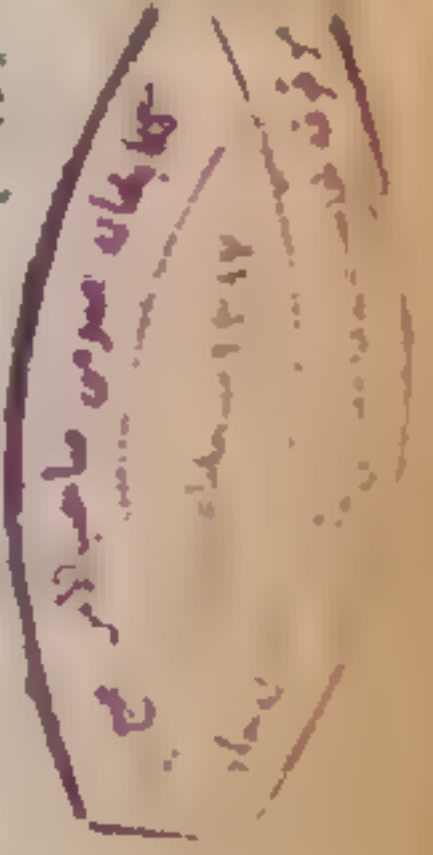
عنان شهوات را محکم در قبضه اقتدار خود نگاه دارد صابر را
راحت گذارد. برای امراض جنون و اختلال و غیرها از امراض
عصیه و دماغیه سدی اینست حصین و مانعی ایست متین. برای
این مسئله دلیلی واضح و برهانی قاطع است که عازین و مجردین
غالباً کم عمر می شوند. یکی از منافع زواج این است که انسان را
از عادة مضره نگاه دارد زیرا در عدم مواظبت نفس بی زمام آرام
نگیرد و نصیحت نپذیرد بنای صحت را منهدم کند و خود را در
مهلکه اندازد چنانکه اغلب اطباء متفقند که عمده امراض چون
مالیخولیا و بله و المانیا و اختلال و صرع و هستریا و فلج و سل نتیجه
بی زواجی و معاشرت زنان مریضه است این است اغلب اشخاص
بامراض مدریه و کبدیه و عصیه مبتلا و دردشان بی دوا شده است
نمود بالله از عواقب این حرکات و نتایج این سیئات. منشاء این
عادت معاشرت ردیثه حداث است که از اختلاط اجناس مختلفه
و عوائد متنوعه تاثیر کند. فساد از علل به صحیح متقل شود و عناد
از هم نشین سرایت کند.

علتش این است که این اشخاص صحت و عقول و آداب را
فوت نموده اند و وجه اعمال و افعال خود را تحت اغطیه و وراء
ستور رسم کرده اند و بر صفحات اخلاق و مظاهر احوالشان

حجاب جنون کشیده اند. پس مزوج شوید تا از این عادت
مضره خلاص گردید. زواج شمارا بمنافع جزیه رساند و بروساده
عیش و سنا نشاند. عمر شمارا طولانی کند و قواء جسدیه شمارا
در حد اعتدال نگاه دارد. تخم هنا ولدت کارد و حاصل حظ
و سرور در و نماید.

خطیب بلیغ و شاعر لیب در این مغنی اشعار ذیل را سروده
و آن این است:

یا زمان الشباب سقیاً و رعياً و سلاماً یا خیر کل زمان
قد خلتک یا نعيم مقیماً ما ظنناک نشأة النشوان
نحسب العمر فیک دهر اطویلاً واللیالی تمر مر الثوانی
کم نشقناک نشق نفحة طیب و رشقناک رشق خر الدنان
و شغلنا عن الحیاة بلهو و انصرفنا الی الوجوه الحسان
و سکرنا فاما دنا النجو حتی آذنتنا السنون بالحرمان
غیر ان الشباب لا بد فیہ من غرور یسطو علی الشبان
ای غصن ما حرکتہ ریاح ای قلب لم ترمہ عینان
فاخو الرشد من صیقا قلبه من غفلة الجهل قبل فوت الاوان
و تحلی من الهناء بما یب قی صحیحاً علی ممر الزمان
فاتهب فرصة الصفاء انہاباً لا تظن الصفاء ظیلاً ثانی

و ادخر من صباک جسماً معافی قالصبا و الصفاء لا یخلدان
و تمتع بذات خدر حلیل ناعمک بالرفاء و الولدان
فی تہدیک من نسیات فیہا منعشات الارواح و الابدان
و حوالیک من بنیک عیون لا عیون المی و لا الغزلان
و وجوه تنیک عن شعر موسی [۱۱] و لیالیہ اربع او ثمان
و خدوداشی و اطوی و اندی من دموع الصباح فی یسان
ولهم فی حدیثهم نعمات یا حنینی لنعمه الصکروان
هذه لذة الحیاة و هذی ایها الناس غبطة الانسان
شخص کامل خورده بین و مرد عاقل با تمکین کلیه حواس
و خیالش بر این است که از وی خلقی دانا و فرزندی یتا باقی ماند
و بخدمت ابناء آدم و اهل عالم قیام نماید و توجه و نظر التفاتش
همیشه نسبت بوی است که از کنج دانش بهره برد و در معرض
ینش متناع معرفت خرد. پایه تربیت و برا محکم نماید. معلوم
است که پایه تربیت اولاد منوط بمعرفت مادران است و دانائی
آنان و آنهم دیه ایست بر عاقله و وظیفه پدران است که به تشویق
بزرگان بنات خود را در دبستان هنر با معرفت نمایند و از قید و هم
و خیال و کدر و ملال آزادشان فرمایند تا عالم لباس بدیع پوشد

[۱۱] شاعری ایست مشهور در فرانسه. مترجم.

وخلق آن طریق منیع بود. پس تا توانید در سعادت حیات
و شريك عمر خود اهتمام ورزید و در اعمال و افعال خودتان
طریقه سلم و صفا پوئید که مقام انشاء انسان بلندتر از این است
و شأن نزاد بشر نه چنین است. جنك وجدل شیوه درنده گان
است نه خوی انسان. هان بکوشید که امروز روز آرزویش
و امتحان است والمرء فی الامتحان یكرم او یهان.

۳

در میل

تا بحال هیچك از فلاسفه را ننجسته ایم که به تحدید
میل احاطه جامع و مانع کرده. و یا کاملاً به تشریح آن پرداخته.
و در بونه خیال منجمدات آنرا کد اخته باشد. نهایتاً بعضی سطعاً
دانسته اند که میل عبارت از جاذبه ایست که قلب را بسوی
دیگری جذب مینماید. نه اینکه احسن و الطف و اجل از او
باشد بلکه بواسطه امتلاء باصره از قوه غیر منظوره که ویرا بدان
سو کشد. و اعم از اینکه مصدر این قوه عقل باشد یا مشاعر قلبیه.
پس نتیجه واحد است که دائم ما را بانجذاب شخص متعجب
دیگر محرك است. انجذاب مودنه میل نیز بتفاوت اراده
و خواست است. یکی رغبت و دیگری قصیر و زیبا اراده دارد.

یکی قریه و سمن جوید. و دیگری ضعیف و این یکی شیفته
مو و کیسو است و دیگری فریفته چشم و ابرو. یکی طالب خط
و خال است و دیگری مایل حسن و جمال. یکی را صحبت خوش
آید و دیگری را رؤیت در نظر آید. ژان ژاک روسو فیلسوف
معروف فرانسوی زنان ترشیده و عبوس در نظرش جلوه میکرد.
دانای مشهور دیکارت زن سرخ مو و کشاده رو را دوست داشت.
میل این دو فیلسوف کیر ناستی. از تأثیرات حداث و ذوق
تصرفات و دخالت بود زیرا زمانی که ذوق قابل تغییر است میل
نیز تابعاً متغیری شود. جماعتی مدتی بزنان شکم بزرگ میل
میکردند و فرقه فعلاً بزنان کمر باریک.

فرانسویان موزرد و آلمانها چشم کبود را میخواستند و اغلب
اهل شرق چشم و ابرو سیاه. پس معلوم شد که درجه میل و ذوق
بتفاوت است و متصل در تغییر. درجه میل در طایفه زنان
بیشتر از مردان است. قوه میل در آن طبقه نتیجه ها بخشیده
و اثرات باهره نموده حکایت درجه میل و محبت ژان دارک دختر
چوپان زاده فرانسوی در آزادی وطن خویش از تصرف انگلیسیان
بر این مسئله گواهی است صادق و آن این است:
در سنه ۱۴۲۰ میلادی دو فن شارل ششم پادشاه فرانسه در

خفا دختر خود کاترن را به هائری پنجم پادشاه انگلیس تزویج نمود و تاج و تخت فرانسه را با و واقعا بش بخشید که بعد از فوت وی متصرف شود. اتفاقاً شارل دیوانه و هائری هر دو در سنه ۱۴۲۲ فوت نمودند. هائری ششم پسر هائری پنجم حسب الوصیه تخت و تاج فرانسه را متصرف شد و در پاریس جلوس کرد و حکمران مطلق دو مملکت گردید. بیچاره شارل هفتم پسر شارل ششم بی مملکت ماند. کلیه سنیورها بدور هائری در پاریس جمع شدند جز چند نفر از آنها وفا داری کرده شارل هفتم را در یکی از ایالات فرانسه بورژ پادشاه نمودند. در این سال در اقلیم فرانسه دو پادشاه کنجیده بود. یکی در پاریس و دیگری در بورژ. ولی پادشاه پاریس غالبتر از این پادشاه بود. اغلب فرانسویها بر این سر شدند که خود را آزاد نمایند و حرفشان این بود که مملکت و خاک فرانسه از ما است شارل ششم متممی بزرگ شرفی بود و حافظ و پاسبان ما. از حاصل زحمت ما زنده کی میکرد: چه حق دارد يك مملکتی را بهوای نفس خود باین و آن به بخشد. در گوشه و کنار از این حرفها میزدند چون اوضاع هرج و مرج بود کسی بحرف حسابی آنها گوش نمیداد.

از آن طرف هر روز بر تسلط هائری ششم افزوده می شد و ایالات اربلیان را در تحت تصرف خود در آورد و قلمروش وسیع گردید. در قریه دمری دختر چوپانی ژان دارک نام در سن ۱۷ سالگی میل نمود که فرانسه را از چنگ انگلیسیها خلاص نماید. فکر صحیحی نمود که مطلب را بطور الهام و رؤیا بمردم به فهماند. در اول مسئله را با قریبا و خویشان خود ذکر نمود که چند روز قبل از آسمان ندائی بکوشم رسید که میگفت: «برو و وطن را خلاص کن». آنها بیچاره را استهزا نمودند ژان دارک از این خیال متصرف نمی شد و هر روز که با کوششندانش بسحرای میرفت مترصد وقت و فرصت بود. روزی در بیابان یکنفر از یاوران فوج متعلق شارل پادشاه بورژ را ملاقات نمود مطلب را نیز برای او بیان نمود و خود را روی پایش انداخت. و مقصودش این بود که وی را نزد شارل بفرستد. یاور بحرفهای او خندید و او را به صنعت چوپانی که داشت دلالت و راهنمایی کرد تا از این خیال متصرف شود. ژان دارک باین اعتراضات دلخور نشده چند روز بعد لباس سربازی در بر کرد و بسر وقت شارل هفتم روانه شد. در وقتی رسید که شارل از شهر شینو مراجعت میکرد و چند نفر از

سنیورها [۱۲] در معیت او بودند ژان دارک خود را دوی پای او انداخت و مقصود خود را بیان نمود که چنین الهامی بمن شده است دعا دارم چند فوجی بمن مرحمت فرمائید تا فرانسه را آزاد نمایم شارل در جواب گفت:

«اگر خداوند اراده فرموده که فرانسه را از چنگ انگلیسیها خلاص فرمایند ممکن است بی قوه و بابتعداد عنایت نمایند.»
ژان دارک با حالت کریه گفت: «شمالش کریه من التفات کنید خداوند ظفری دهند.» شارل از این حالت ژان دارک برحم آمده راضی شده چند فوجی با و داد و ریاست آنرا بعهده خود او واگذاشت ژان دارک با آن افواج بر نواحی اریلیان غالب آمد و انگلیسیها را بیرون نمود. فرانسویان از مشاهده این ظفر بر قوه عسکریه ژان دارک افزودند و باز بمحاربه رفتند و در جنگ باتای در ۱۴۲۶ باز بر انگلیسیان غالب آمدند و شارل هفتم را تا شهر «ریمس» رسانیدند و او را آنجا خطبه سلطنت باسم او خواندند. ولی ژان دارک خیال داشت که ویرا تا پاریس برساند

[۱۲] سنیورها که بمعنی آقا و مولا است آن وقت در فرانسه مثل منوك الطوائف بودند در هر ولایتی یکی از اینها بود و حکمرانی مطلق بود پادشاه پاریس فقط دارای شان و لقب پادشاهی بود مختار بمنزل و منصب آنها نبود. مترجم.

بدبختانه در ورود این شهر زخم برداشت و مدتی ماند چاق شد باز شروع به جنگ نمود که در این دفعه ریشه انگلیسیها را از خاک فرانسه قلع نماید همه جا با فتح حرکت نمود

اهالی «کومپیان» از بیم ژان دارک و کورکو لیون هارا بامداد خود خواستند. طرفین بهم ریختند و ژان دارک بدبخت اسیر شد. کورکولیونها ویرا بانگلیسیها فروختند و در «هوان» محبوس گشت و در همین سال بموجب فتوای کشیش بزرگ ژان کشون زنده در آتشش سوزانیدند. قتل ژان دارک علت آن شد که کلیسه فرانسویان بر ضد انگلیز خروج کردند. و نتیجه آن شد که هائری از پاریس بیرون رفت و شارل بجای آن منصوب گشت. و آب رفته فرانسویان بجوی باز آمد.

مقصود از تفصیل و تشریح این قصه این بود که بعضی زنان ظهور کرده اند و بعملی میل نموده اند که هزاران سال تاریخ نتیجه حسنه انرا بر ابناء عالم ذکر میکنند که یکی از انها همت و میل ژاندارک فرانسوی بر اخلاق و حریت وطن عزیز خود بود که اگر میل مقدس او نبود امروز دولت و ملت فرانسه در بین نبود. همه انگلیسی بودند و میبایست اهل عالم امروز از ظلم و احجاف انگلیس صورت عدم می گرفتند. معلوم است اگر رقابت

امروزی آنها در بین نباشد و کلیه قدرت و قوه با یکی می بود
 آنچه می خواست بر سر شرق می آورد ولی حالا هر کدام که
 بخواهند دستی در از کنند دیگری برای جلب فوائد خود و حسد
 ذاتی مانع می شود و نمیگذارد این است که بعضی در بین آنها
 محفوظ مانده اند پس يك سبب عمده این مسئله نتیجه
 میل دختری چوبان زاده فرانسوی بود . هیچ امری در عالم
 صورت نگیرد و هیچ کاری انجام نپذیرد مگر اینکه بتا واصل
 آن بمصالح میل محکم شده باشد . تا با میل تخم نکاری حاصل
 بر نداری . میل مرکب هر را حل می است و قوه هر حامل میل
 در اجداد امور بمنزله روح است و مفتاح قلوب . میل بر سر
 هر خیالی افسر است و برای هر کاری رهبر .

زواج تا با قوه میل توأم نشود محال است که باید ارماند
 یاب قرار گردد . و آن دو جنس رفیق و شفیق هم کردند و یار
 و برادر هم شوند پس عنان زنده کی و آسوده کی حیات آنان
 بدست قدرت میل است و میل ممکن نشود الا برضا و طوع و دو
 نفس . اگر دودل بهم راه مودت حاصل نمودند و همدیگر را
 در موارد مختلفه آز نمودند حصول میل میسر است و نتیجه
 آن مقدر والا هرگز این بار بمنزل نرسد و هیچ میزانی و برانگشد .

میل غلبه ساطع است و لشکر فتح . دلیلش این است که
 عساکر ممالک اجنبیه علاوه بر اینکه جان خود را بمبالغ کثیره
 فروخته اند مخصوصاً میل مقدسشان این است که برای حفظ
 حقوق وطنی و رعایت مراتب ملی جان فشانی نمایند این است
 که اغلب رایت فتح و ظفر در دست پیدقدارانها است .

در زواج میلی است که در احساسات واسطه الین این دو
 شخص اشتراك مخصوص دارد و لطائف حسنه و فوائد مستحسنة
 مضمّن است . پس در این اشتراك و اتحاد اعتبار و وفاء ناشی
 می شود و وقار و صفاء ناشر گردد . حکمتش این است اگر میل
 خاصه در میانه زن و مرد حادث شود آینده و استقبال آنها در
 راحتی و آسایش خواهد بود و حکم شخص واحد پیدا میکنند .
 در ناسازگاری روز کار اگر مثلاً مرد مریض شد زن در تمشیت
 امور آن حاضر خواهد بود و بهیچنین اگر زن شد مرد حاضر
 است . اگر میل و محبت خاصی در میانه نداشته باشند مودت فساد
 و عناد خواهد بود غالباً در انبواء دیده شده یا مرد زنش را
 مقتول و مملول نموده و یا زن شوهرش را مسموم و معیوب
 کرده است .

میل صحیح میل صرفی است که از حرکات مقتضیه قلب ناشی

کردد. و بصفات قائم بذات تکیه نماید نه باعتبار دیگری. تعلقات این میل در وجود و تفضلات آن به عقل و حکمت و حسن و فضیله متعلق است. از مال و جمال قلب جهال سرور گردد و مزاج سردشان محروم. ولی دانایان و فضلا از عقل و جمال بهجت آرند و فرح یابند و در سبزه زار نشاط نشینند. حقیقه میل روح اجساد است و ختم اسناد. همین میل است که عالم را بشور آورده و مصدر عجایب و اعجازاتش نموده. همین میل است که دختران آمریکائی را برداشته به چین و آسیا آورده تا مردمان سبکمایه آنجا را از جاده مستقیمشان برگردانند و در طریق دیانت خودشان گشایند. و کسی در میانه این ملت پیدا نشود که همتی کرده بهر خیالی که آنها را آورده ایشان نیز استقبال نمایند افسوس!!

از آنکه عقل و همت و تدبیر و رأی نیست

خوش گفت پرده دار که کس در سرای نیست

فصل سیزدهم

در وسایل تمکین محبة بین زن و مرد

بدون خلاف زن اجل مخلوقات خدا و اطفال آن است واجب است که بنوع خصوصی و قسم صحیحی نسبت باو توجه و اعتنا ورزند و رعایت جانب او را ملحوظ دارند. و بر زن لازم است

که دائم خود را در نهایت نظافت و لطافت نگاه دارد. زان ژاک روسو میگوید: «در عالم شیء بوجود نیا مده که انسان از او تنفر نماید بیشتر از آنکه از زن کثیفه نفرت میکند: و این شخصی که از او دوری می نماید خطا نرفته و بی حق نیست زیرا بدون شك زنائیکه در لطافت جسد و نظافت ثیاب خودشان اهماان میکنند بدست خویش شوهران خود را از نفس خودشان دور می سازند یعنی نظافت و لطافتی که قوه جاذبه میل شوهران نسبت بزنان است خودشان با آلت لابیالی قطع و دفعش میکنند و سد نفرتی در بین خود و آنان حایل و حاجز قرار می دهند.»

بلی برای اینکه محبت زن علی الدوام در قلب شوهر باقی ماند ملاحظت و جمال فقط کافی نخواهد بود بلکه بر اول لازم است که همیشه با لباس مرتب و نظیف و حالت منظم و لطیف خود را در نظرا و جلوه دهد چرا که در نظافت جسد و ثیاب و سلامه ذوق و لباس قوه ایست چشم فریب و غالباً این قوه در ساقه قلب شاخه محبت برارد و مرد را در قیدی شدید فشارد حال اگر ملاحظه بکنیم چه قدر بی انصافی است که وسیله باین آسانی را زنان شرق از دست دهند و خود را در انظار مرد آلت نفرت قرار می دهند.

هر شیئی در عالم هنیکه پا بر سره نظافت و تمیزی گذاشت
همیشه در نظر است و محفوظ از نسیان و خطر یعنی همه دم مه
وش و دل کش است تا در تحت تبعیت این قانون است دایم
طبعش جوان و حالش یکسان است بمحض اینکه با کشفات و نا
تمیزی آمیزش نمود هر زمان چون سستی پیران و باد خزان
سوهان روح و قابض جان است. پس باید زنان این شیوه مرضیه
را از دست ندهند. جد و جهد بلیغ در تمیزی جسد و لباس
و منزل و اساس خود بکار برد و از انجام نکات دقیقه آن غافل
نه نشینند و از نیل باین مقام وسعادت عظیم گوشه محرومی نکزینند
معلوم است مرد در صورتیکه زن خود را در هر وقتی مرتب
و منظم دید پرده نفوذ در پیش نظرش برداشته شود و همیشه
با او بطور ملاطفت و محبت مماشات نماید و طریق مصاحبت
و مودت پماید.

مرد زمانی بزن خود تعاق دوستی و یکجتهی میرساند که ویرا
بصفات ادبیه و اوصاف حسنه مخلق و موصف بیند مثل عفة
و وداعت. و صدق و امانه. و حب کار و استقامه. و طاعة مقرون
بحکمة و دیانة. و حشمة و صیانة. هر يك از این صفات در هر کس
مجمع آید مستلزم تکریم و اعتبار است و مستوجب تعظیم و وقار.

لازم است که از اهواء و اغراض که ام الامراض است بری
و عاری بود و دوری جست زیرا اینبوع اختلاف و تکدیر و چشمه
نفاق و تشغیر شاخه این شجر است و تلاشه این حجر نه پایداری
در آن است و نه برقراری در این هذا خسران مین. بعضی
خصال ذمیمه و اوصاف رذیله چون رقص و تمثیل در مجالس
جهال انسان را از نیل بسعادت زواج محروم دارد بنوع خصوصی
باید مادران دختران خود را از اقتران و اکتساب این خصال
ممنوع دارند تا جمله مساعی و کوششان بر نیل و وصول حصول
مراتب زواج شود. زنانیکه نفس خودشان را عزیز دارند
و اراده میکنند محافظه بر واجبات خود باقی مانند بر آنها واجب
است که جانب شوهران خود را فرو نگذارند و تنظیم و تنظیف
بیت و تربیت اولاد را مهمل نشمارند تا جسارت عدوان قاصر آید
و سرور و فرح در اوقاتشان وافر. و برایشان واجب است که هر
امری را بدرستی و راستی بر شوهران خود مکشوف دارند
و شیئی را از آنها مخفی ننمایند زیرا محل اعتماد و ثقه زنان شوهرانند
در صورتیکه ز معتمد و موثق خود اختفاء امر نمایند شکی حادث
شود و از جرثومه شك تغیر تولید گردد و تغیر سم حیات انسان
است و موجب تیره کی جنان.

با الجمله تا هر درجه که زنان نسبت بشوهران خود حب ووداد و اعتبار و اعتناء و رعایت و اکرام نمایند در تحصیل آسایش و راحت خود کوشند و لباس سعادت و امنیت خاصه بر قامت خویش پوشند. زیرا در عالم چشمه هرکاری محبت است. هینکه نور محبت و مودت بر جهان تابید ظلمت‌ها روشن گردد و قبرستانها گلشن. در خت‌هاییکه در خشکسائی نفاق خشکیده و مقطوع الثمر گشته بود از این سحاب شاداب شده میوه‌های یکاکی دهد و اثمار یکرکی بخشد. و چشمه‌هاییکه سالها از تابش عواصف محترقه اختلاف بریان و از جریان مانده بود ساری و روان شود و اراضی مته را از نو خرم و چمن نماید.

کثرت توقف مدت زواج و رفاهیت آن بسته اخلاق و سلوک زن است. اخلاق و سلوک ممکن نکند مگر اینکه حب مخصوص و دوستی صحیح و امانت و حنان و اکرام و معرفت جمیل در آراء آنها واسطه شود و رابطه گردد. آنوقت ممکن است طبایعشان آسایش گیرد و خصایصشان فزایش آرد. اشخاصیکه میخواهند با شرکاء عمر خویش براحات و سعادت زنده کی و عیش کنند سزاوار نیست که با آنها اختلاف و رزند زیرا زواج بمنابۀ درختی است خیر و شر اگر خوب و برا توجه نمایند و آبیاری کنند میوه شیرین و کوارا

دهد و الا ثمر تلخ بخشد. پس باید همیشه مواظب شد که حقیقه امیال و شعار محسنانشان را درک نمود. و با ذوق آنها موافقت کرد و تلافی و اکرام ابدال داشت و چنانکه سزاوار جنسیت است همراهی و محبت فرموده. اگر بعضی اوقات زنان بملاحظه نادانی به قلب اهواء و سرعت غضب بدون سبب مباشرت کنند تکلیف مردان دانا این است که بآب حلم و اصطبار آتش غضبشان را خاموش دارند و حرکاتشان را فراموش کنند.

بعضی صفات و آداب زنان در نظر مردان قبیح آید ولیکن اگر ملاحظه شود صد چندان آن در خودشان موجود است کیسکه جیلی و فطرتش براین است که در مردم زند بر در زدن خودش قبیح نکند. عمل قبیح بمنزله لباس چرکینی است بهر قلمتی پوشیده شود بد نما است خواه آقا باشد و خواه بی بی. انسان نه آن است که تیری در چشم خورد نه بیند و ریگی در چشم برادرش بیند. بازنان باید همیشه متواضع و محترم بود زیرا تواضع و حشمت دلهای رمیده را بچنگ آرد و رشته بریده را بزرنگ. خصوصاً این صفت باید شیوه طرف مقدم باشد و معلوم است طرف مرد تقدم دارد و گفته اند: تواضع زکردن فرازان نکوست. پس مرد باید همیشه به جبل تواضع و حشمت متمسک شود تا

هیچوقت در مرور ایام زنده کی خود گرفتاری و سختی نه بیند.
تواضع قوه ایست دل ربا یعنی طبایع ثقیله را که هیچ قوه ویرا
حرکت ندهد حدث این قوه او را بر بایند.

نشاید که مردان بقوه ادراک و افکار شان بر زنان تفاخر
کنند بلکه در عالم خلقه و طبیعه آنان را قرین و عدیل خود دانند
و هم کفو خویشان خوانند. مردان در جسد خلقت چشم و بازوی
راستند و زنان چشم و بازوی چپ پس حسن این جسد آن است
که دارای هر دو شود زیرا یک چشم بد نما است و یک دست بی
صدادر اینصورت نباید وزن مقام آنها را خفیف گذاشت.
و رعایت شو نشان را منظورند است. و در اصلاحات امور
و زنده گانی آنان را بامداد نخواست. اغلب مردان با وجودیکه
خودشان را صاحب هوش و خرد دانند در محل ضعیفی که نکته
کجی از زنان مشاهده میکنند کاسه حیات خودشان را ریزند
و با ایشان در آویزند. شیخ خوب میفرماید:

اگر نادان بوحشت سخت گوید خرد مندش به نرمی دل بجوید
مرد باید همیشه از غلظت کلام که مودت نفرت و خصام
و اختلال نظام است دوری جوید و کناره گیرد. زیرا این صفت
منافی و مخافض قدر و شان مرد است سرش بر حمت و راحتیش

به تقویت تبدیل نماید:

کلامی را که مفتاح وصال است ادیبان آلت فصلش نسازند
مناهی کامتیا از آمد بشر را بیازرکان دونانش نبازند
هرگز از تملقات زن بطباع خاصه خودتان و استقبال امیال
آنان با حسن وصول و قبول غفلت نکنید. و بسویشان جز
بملاذ بسیطه طبیعه عود و رجوع ننمایید. چرا که ملاذ بمنزله
غذاست هر چه بسیط و طیبی شود احسن و اوفق است.

اما باید ملتفت شد که ملاذ چون کل سریع الذبول است
واجب است که بکل لطافت انرا محافظت کرد خصوصاً که
رایحه آن مسکر است و سزاوار نیست که متواصلاً از آن تمتع
برد زیرا که مستی و مسکر موجب فقدان شعور است و انسان را
باستخفاف و تیرکی دهری نماید.

شخص عاقل هیچوقت طبیعت خود را بخشونت و عبوسیت
مقتاد نمیکند و غضوب و غیور نمیکردد. اگر وقتی از همسر
خویش ریشه و اکراهی در قلبش داخل شد باید در خاطر خود
این مطلب را بنماید که غیرت و تنیدی مثل محبت کور است
اذیتش نسبت بجمود بیشتر از سم قتال و تیر جدال است پس
باید نفس را از مخالطت و مؤانست این صفات تا پسندیده ممنوع

داشت تا از قلب سالم و صفا خبط و خطا صادر نشود. وژ
چشمه و داد آب عناد جاری نکردد.
اگر در احتیاطات لازمه در مؤظن مستندی حاصل شد
و بدون دوری و تجنب طرف برابر انتزاعی حادث گردید مرد
عادل حکیم در این ماده نکات دقیقه خود را از دست نمی دهد
و از فیما بجزیه آینده همیشه حذری نماید تا موضوع مغریه
نکردد و علت انتہاء نشود.

عمده همه این مقالات این است که باید فهمید عیب بزرگ
زنان بطالت و بیکاری است و این صفت ام الرزایل و الحیثات
است یعنی فی الحقیقه مرضی است که اگر چاره آن نشود همه
اوقات اجساد زن و مرد غلیل و سقیم ماند و صحت در خود نه
پیشند و یا مصدر و محدث همه فسادات و خسارات امروزی
ماست خاصه در معاشرت این عصر فرخنده که دست طبیعت
جادات را بمرکت آورده و حیوانات وحشی و بری را زیر بار
کشیده و طیور را بکار واداشته نباید بهیچوجه زنان را به بیکاری
و روی مخدع نشینی عادت داد که رشته حیات کیخته نشود
و ماده زنده کی افسرده نکردد. و این صفت ردیه و رذیله کم کم
شیوع بهم نرساند و برای دختران میراث ما دری نشود که

چون آتش نفط در خرمن عمرشان فتد و هیچ قوه اطفائیة
بنخاموشیدن آن قادر نباشد. که فصلهای خرم ربیع را خزان
کنند و قلب عالمی را بریان. کسانی که از اوضاع خارجه اطلاع
دارند میدانند که زنان بچه کارهائی مشغولند و چه کوششهایی در
عالم میکنند و تا چه میزان امورات شوهران خود را سهل و آسان
کرده اند و آنها را آسوده نموده اند. پس باید مردان تا میتوانند
راضی نشوند که زنان راه بطالت گیرند.

باید زنان را از معاشرت نساء جاهلات منع داشت زیرا
طبیاع زنان چون پنبه است بمحض اینکه شعله دید افروخته شود
و خود را بسوزاند و خانواده اش را به ننگاند. اگر میخواهی که
زنت اهل عفت و عصمت شود پس باید خودت نیز همین طریقه
را پیشه گیری. و سلوک و کلامت را عقیف و معصوم نگاه داری.
و اگر چنانچه حواست پریشان و چشمت کریان می شود که دیگری
بخانه ات داخل شده و سبب خلل ناموست گشته پس تو هم حال
دیگران را مشوش نکن و داخل خانه کسی نشو و دست به پرده
عصمت احدی نزن.

کاریکه ویرا اگر اه میداری که دیگری باتو کند با هیچ اکراهی
خودت بد دیگری میکنی.

بدان که مؤسسان شرایع و مومضان قوانین نیک و بد هرکاری
را سنجیده اند و در آئینه خیال حسن و قبح جمیع امور را دیده
اند که ما را قانونی داده و ذاکونی نهاده اند. اشخاصیکه مختل
الشعور و فاقد العقل نیستند به سنن و فرایض آن قوانین کردن
نهند و تمکین کنند. خواهند دید که ناچه درجه منع اکید شده که
نباید با اصطلاح به چشم حرام بزن دیگری نظر انداخت
و بمال دیگری چشم ضمع دوخت تا از نظر دیگران محفوظ ماند.
مزن در دگری تا در درت نزنند.

زنان را بکل اسرار حیات زنده کی خودتان کشف امین
قرار دهید [۱۴] تا بشما میل نمایند و رو آورند. زیرا همینکه پی
برد که وجودش در نزد شوهر یکانه است مراتب خویشی
و پیوستگی را بکنار گذارد و چون بیکانگان باشما معامله مینماید. ارباب
بصیرت می دانند که مخصوص از زواج و امتزاج نه این است
که بیکانگی و دورنگی آشکارا گردد بلکه باید چون روح و جسد با هم
ارتباط و اختلاط کنند و مثل شیر و شکر بهم در آمیزند نه اینکه
در آویزند.

[۱۴] مقصود مؤلف از زنان دانا و با ادب خارجه است نه زنهای
جنکجوی ایران. مترجم.

زن یار و یاور و رفیق صدیق مدت حیات انسان است باید چنان
باوی رفتار نیکو و خوش خوئی کرد و لوازم آسایش آنرا فراهم
آورد که بغیر از تورا می نیجوید و جز سوی تو سلکی نیباید.
اگر زمانی خلاف معاشرت و مصاحبت از زن صادر شود
مرد باید بطریق حکمت و درایت پیش بندی کند و خیال رمیده
اورا بچنگ آورد.

فصل چهاردهم

حکم در توفیه والدین باولاد در موقع زواج

بعضی از شاهیر کتاب ادب چون علامه زیرو و عقیه مشهوره
دی ژنلیس برای تربیت دختران نصایحی چند نوشته اند که
والدین همیشه آنها را متذکر اولاد خود سازند تا در اذهانشان ملکا
شود که در موقع زواج ان درر مکنونه را بکار برند. و در
اینتالم باسایش ده سپرند. معلوم است نتیجه که از این نصایح
شریفه در اینتالم ظهور میکند چیست و منکر و مکره این کلمات
بلیغه کیست و این است:

ای دختر بشنو چیزیکه سعادت تو در انست و قبول کن
نصایح کسیرا که راحت ترا تمنا نماید. و واجبات سلوک ترا تشخیر
میدهد تا از مشابعت ان با خرمی و میمنت از حالت بنوة بجا

زوجه منتقل شوی و کامیاب کردی. ای دختر باید همیشه متصف با حسن اخلاق شد چرا که شوهران شمارا محض صفات تکریم و تعظیم میکنند نه غیر آن. باید بدانی که شوهران وقتی که شمارا اختیار میکنند ناظر بصفات نه به ثروت. پس باید حتی المقدور کوشش نمائی که بر سایر اقراوت تفضل جوئی و تقدم آری. فکر کن و تأمل نما که در حیات خود آسایش خود را طالبی یا زحمت اگر عاقلانه سعادت را خواهانی پس لازمه آن این است که سیرت را نیکو کنی و اخلاقت را خیرش خو تا ایام زنده گانی ت مسرور مشاهده نمائی.

ایام سعادت زواج شیرین تر از انگین است و فضاحتش چون فضاحت یاسمین. عنقریب اقرباء تو از در ملاطفت در آید و در اکرام تو مبالغه کنند. می بینی که شوهرت از حصول توجه سعادت و راحتی در یابد و از خرمی و محبتش و ارادت ترا مست خورش بختی سازد. رفتار و سلوکت را در خور قوه کن که نتیجه اش در اعصاب او نفوذ نماید که بملاذ زواج نائل آید. بدانکه بقاء ملاذ زواج مشکل و صعب است و بتدریج متغیر می شود. اگر میخواهی که وسائی بدست آری که از تغییر و تبدل آن مصون مانی باید در غالب احوال نصایح علماء معاشرت را بکار بنندی و از

معامله آن تجاوز نکنی.

علی الدوام اعتنائی وافی در اکرام خویشان و اقرباء شوهرت باقتضای احوالشان مبذول دار خصوصاً نسبت به پدر و مادر او که سزاوار هر نوع رعایت و اعتبارند و مستحق تعظیم و وقار. و باید با کمال ملاحظه از اغاظت و بی احترامی آنها اجتناب نمائی که این صفت ردیبه است و محل شرف انسانیت [۱۵] و بهتر از پدر و مادر خودت در خدمت آنها حاضر شو که آسایش سعادت تو در آن است.

بان درجه که از قوه ات بر آید در تربیت و تهذیب اخلاق و آداب اولاد خود و اولاد انحصانه دقت نما و بحسب طاققت کوشش کن که آن نونهالان بی ادب و بی ترتیب خود مرز و نرس نشوند. و دخول و خروج منزل و ترتیب غذا خوردن را با حسن لطافت [۱۶] یاد گیرند و از ادای کلمات زشت و نامعقول پر هیز

[۱۵] در وطن عزیز ما اول نصیحت پدر و مادر در بدختر ایشان این است که با اقرباء شوهرش در آویزند و خاطر آنها را ملول دارند. مترجم.

[۱۶] متعجبم چرا باید بزرگان ملت ما که دیه بر آنها است تا این درجات در تربیت دختران غفلت نمایند در شهر پیرو که بندوی است از بنادر دولت علیه عثمانی چندین مدارس علمیه مخصوص دختران دایر است محض اطلاع هموطنان مختصراً از ترتیب انهای نویسم تا هم وطنان کرام

نمایند و از اداب معاشرت ناس و مؤانست خلق اخذ فهم کنند
زیرا اگر این صفات در حالت صغار با طفال نیا موزند محال
است که در بزرگی یاد گیرند و قلب ماهیت نمایند . العلم فی
الصغر کالنفش فی الحجر .

بدان که اعظم حکمة معرفت این است که با اقرباء
و نزدیکان شوهرت حسن سلوک نمائی و در کل امور با ایشان
اتفاق کنی و چون شمع و پروانه از هم جدا نشوید که فائده
این اتفاق راجع بتو خواهد شد یعنی مادام العمر در
راحت و آسایش خواهی ماند . و همیشه شوهرت را که
هم دم و انیس تست راضی و خوشنود خواهی دید و با تو در

از ترقی ادبیات خارجه بی خبر نباشند مدرسه اول (آزریا) است که
رسماً فرانسه یادی دهند و علوم مادیه را بدختران تعلیم می کنند در این
مدرسه تقریباً هزار دختر داخلی و خارجی مشغول تحصیلند . مدرسه دوم
مدرسه (نظاره) که مخصوص علوم عالیه است و لسان رسمی انجانیز فرانسه
است و نزدیک به پانصد دختر در آنجا در تحصیل علوم دقیقه کار می کنند .
مدرسه سوم (مدرسه البنات آلمان) است که لسان آلمانی تدریس می کنند
و برای تهذیب اخلاق و استفاده ادبیات و علوم لازمه دختران مشار بالبنان است
و در آنجا نیز تقریباً شصت نفر از دختران این شهر تحصیل علوم و کمال
مینمایند و اغلب طلاب فارغ التحصیل آن مدرسه چنان مستعد بوده اند که
در مدارس اروپا امتحان طیه داده اند . و سه مدرسه بزرگ لسانیه و علمیه
مخصوص انگلیسی است که تقریباً دو هزار نفر دختر تدریس می شود .

با کمال صداقت رفتار مینماید . بلی زن عاقله و حکیمه شمرده نمی
شود مگر اینکه از نزاع و کدر دوری جوید و از قیل و قال پرهیز
نماید و از حرکاتی که موجب تلخی عیش و اضطراب افکار است
اجتناب کند . اگر غیر این باشد محال است هیچوقت به حریت
افکار و آسوده کی اسرار نایل شود و واصل آید . سرت را بسوای
شوهرت برای کسی کشف مکن و از او شیء مخفی مدار یعنی
همیشه صفحات قلبت در نظرش ظاهر ساز تا یکانکی پایه محفل
یکانکی ات نکذارد زیرا که این صفت علاوه بر اینکه علت شکست
اعتبار و وقار مرد است سبب تنقیص محبت او نسبت بتو خواهد
بود . اگر عاداتی در شوهرت می بینی که مخالف میل تست کوشش
کن که بلفظ و سیاست به تغییر آن مجبورش داری و اگر در تو
عادتى است که سبب اکراه اوست اجتهاد کن تا از تو سلب شود .
مراتب ادب و احتشام را حفظ کن اعم از اینکه راجع به جمهور
شود یا بزوجه .

همیشه خیالات را پیش بندی کن یعنی نکذار که بتقام افراط

و سه مدرسه برای تعلیمات ترکیه و عربیه و ادبیات شرقیه دایر و دو مدرسه
مخصوص زبان روسی و یونانی است که من حیث المجموع ده هزار دختر در
این شهر به تحصیل علم و ادب مشغولند . هزار حیث در وطن مسرفراوان
است اما کوش نیست کوش کرید است يك باهوش نیست . مترجم .

واصل شود و در غالب امور بلطف و حکمت و سکون تدبیر بکار
برکه آزادی خیال به حال و مآل انسان صدمه رساند و رشته حیات
آدم را بجائی بد کشاند. به علم فقط مقتنع نباش و به دانستن بس
کفایت نکن چرا که فضل بمقل و ادب است نه باصل و حسب.
حسن شخص بفضیلت است نه بفضیلت. بکمال است نه بجمال.
باداب است نه به ثیاب. حضرت امیر المؤمنین علی علیه السلام
میفرماید:

کن ابن من شئت و اکتسب ادباً یفنیک محموده عن النسب
ان الفتی من یقول ها انا ذا لیس الفتی من یقول کان ابی
در امور معاشرت مقتصد باش نه بخیله و مسرفه چرا که
بین تبذیر و بخل رتبه و کلاهذین اذ زاد قتل

با او اختلاقی کن که افکارش بسوی تو معطوف گردد و از غیر
تو مصروف. همیشه اولاد را تمیز و نظیف نگاه دارد که این مسئله
اسباب ازدیاد محبت شوهرت بتو خواهد بود زیرا که پدر هر چه
اولادش را ظریف و لطیف مشاهده نماید مسبب ازا دوست
خواهد داشت. لسان را از مکالمه مردوده حفظ کن و در اغلب
امور سکوت اختیار نما چرا که در بعضی موارد نتیجه سکوت
سلامت است و مآل تکلم ندامت:

احفظ لسانک ایها الانسان لا یلدغک انه ثعبان
کم فی المقابر من قتیل لسانه کانت هاب لقاء الشجعان
لقمان در نصیحت پسرش میفرماید: دای پسر اگر مردم بحسن
کلامشان افتخار میکنند تو بحسن سکوتت افتخار بکن. ممکن
است از تکلم کلامی شوهرت را گمراه آید و اسباب اختلال آسایش
کردد:

زبان بریده بکنجی نشسته هم بکم به از کسی که نباشد زبانش اندر حکم
مبادا که از ملاحظه داری احوال شوهرت غافل نشینی.
و ایراداتی که در خور قوه و استطاعت او نیست براو وارد آری
که رشته حواسش کسیخته شود و جام آسایش ریخته گردد.
باروز کار آن بساز که از سازکاری روزگار خوش بختی و آسایش
خیزد و بدبختی کریزد. تو در حیات او شریک و شفیمی باید در
راحت و زحمت نیز با او شراکت کنی و سهم شوی.

هیچوقت باحالت عبوس و ترش روئی به شوهرت نزدیک
نشو که خودت را مکروه نظرش میکنی بلکه همیشه از مشاهده
اش با سرور و بهجت مقابله کن تا دائم باو نزدیک باشی و خاطرش
از تو کریزان و فراری نگردد. در رد جوابش مسامحه و تاخیر نکن
مبادا دلخور شود و از محبت بکاهد.

در کارهای خود با مشورت کن و صوابد ید او را بکار بند
که خیر تو در آن است. غیر او را کسی موثق و امین خود قرار
مده که بتو خیانت کنند. اگر کدورتی در میانه شما حاصل
شد مبادا تو هم در صدد مبادله و تلافی برآئی بلکه آنچه او تند خوئی
و بد مزاجی کند تو بعکس از رفتار کن و ویرا اعتبار و اکرام ظاهر
نما تا آتش غضبش فرو نشیند و انفعال یابد. اولادت را با کمال
دقت تربیت کن یعنی در صحت جسم و عقل آنها کوشش نما که
زینت باقیه شماست.

خواست را دائم به اکتساب آداب و فضیله مشغول دار که
شرف نوع انسانی این است لا غیر. خانه و منزل و اسباب را
به نهایت نظافت و تمیزی نگاه دار که از سرایت اغلب امراض
مسریه خود و اهل الیت را محفوظ داری. این است رشته
حیات و وسیله سعادت زنده گانی ترا که میگویم:

من آنچه شرط بلاغ است با تو میگویم
تو خواه از سختم پند گیر و خواه ملال

خاتمه کتاب

لله الحمد به طبع اول جلد این کتاب که فایده اش در انتظار اولو
الالباب بی حد و حساب است موفق شدم و در مثل بیروت شهری
که تا بحال در مطبعه های آن يك كلمه فارسی چاپ نشده و مرتب
هاش ابدان خط فارسی آشنایستند و ندیده اند بی غلط و سهو از چاپ
در آمد کسانی که آگاهند میدانند این بنده با مشغله تحصیل تا چه
اندازه متحمل مشقت شده و در تصحیح آن اهتمام نموده است با
وجود این باز چند غلطی از قیل پس و پیش و حذف نقطه و یا
حروف در آن پیدا شد برای شناخت صحیح و غلط آن در ورق
علیهه آنها را چاپ نموده که مطالعه کنندگان قبل از مرور
و طلوع اغلاط آنرا تصحیح فرموده که مورد تمییب و تردید
نکردد. از خداوند توفیق میطلبم که به طبع سایر کتب علمی
و ادبیه که در تدوین آنها رنجها برده ام بر خور دار آیم و برای هم
وطنان کرام خدمتی لایق شود اجر زحمات خود را در هر موارد
خدمت بایشان دائم و غیر آنرا منظور نداشته و ندارم.

غره ذیقعدہ الحرام ۱۳۱۷

یوسف مستوفی باشی کروم.

فهرست مندرجات در جلد اول کتاب رهبر

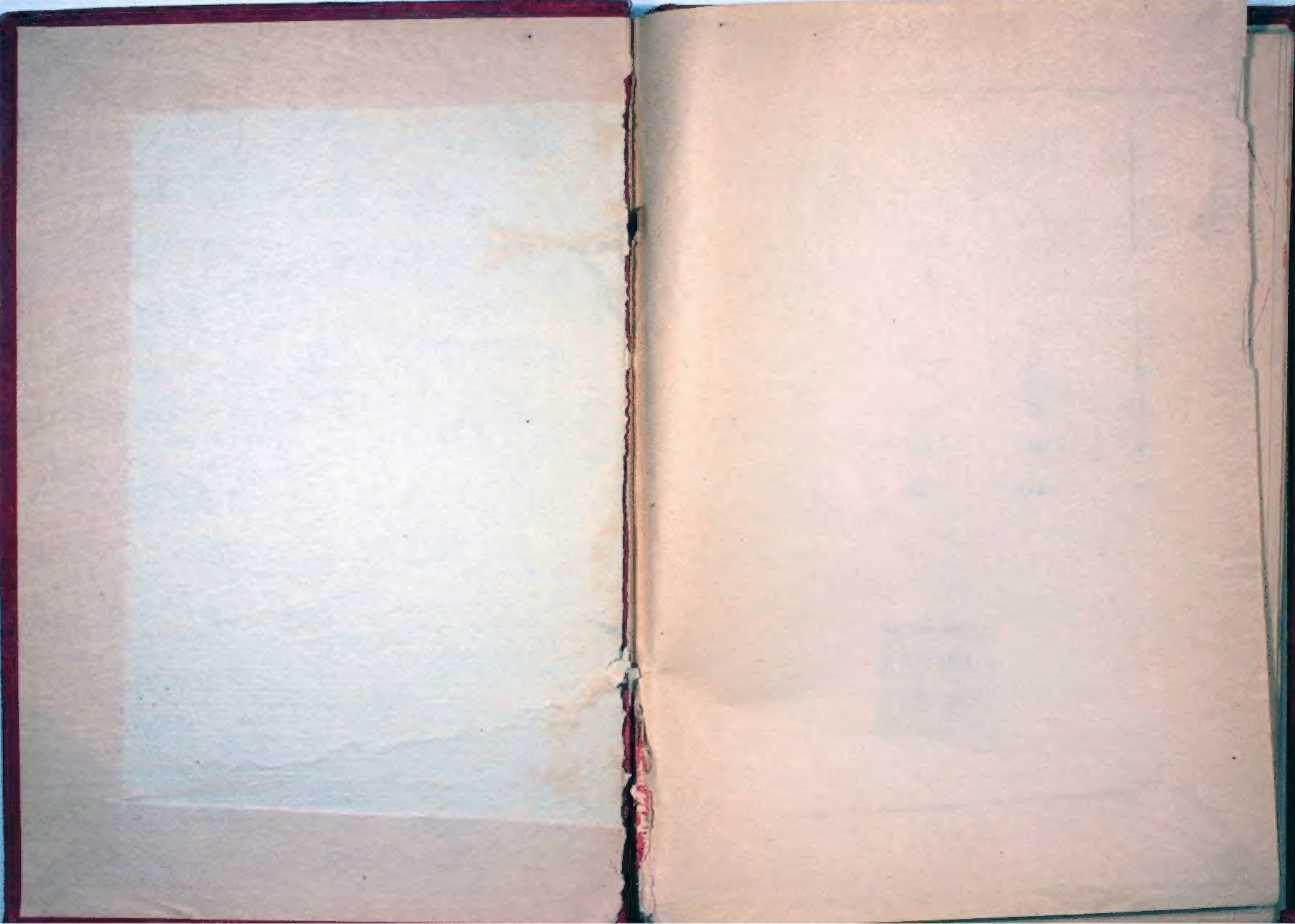
فصل اول :	در قواعد و رسوم ازدواج مدن بحسب اخلاق شعور ملیه از صفحه ۴ تا صفحه ۱۲
فصل دوم :	در ملاحظات عمومی زواج از صفحه ۱۲ تا صفحه ۲۴
فصل سیم :	در حجت زواج از صفحه ۲۴ تا صفحه ۲۶
فصل چهارم :	در شروط مطلوبه عامه در اختیار زواج از صفحه ۲۶ تا صفحه ۳۳
فصل پنجم :	در زواج ذو صواح از صفحه ۳۳ تا صفحه ۳۹
فصل ششم :	در زواج محبت از صفحه ۳۹ تا صفحه ۴۴
فصل هفتم :	در سلطه والدین در زواج اولاد از صفحه ۴۴ تا صفحه ۵۲
فصل هشتم :	در عدم موافقت زواج در سن جوانی و بلوغ پسری از صفحه ۵۲ تا صفحه ۶۰
فصل نهم :	در سلطه بین زوجین از صفحه ۶۰ تا صفحه ۶۴
فصل دهم :	در فرایض زنان و ما یلزم آنان از صفحه ۶۴ تا صفحه ۷۳
فصل یازدهم :	در اینکه عقل و جمال دو معظم و سابط سعادت زوجین است از صفحه ۷۳ تا صفحه ۸۱
فصل دوازدهم :	در محبت ولذت و میل است از صفحه ۸۱ تا صفحه ۹۸
فصل سیزدهم :	در وسایل تمکین محبت بین زن و مرد از صفحه ۹۸ تا صفحه ۱۰۹
فصل چهاردهم :	در توصیه والدین باولاد در موقع زواج از صفحه ۱۰۹ تا صفحه ۱۱۶

غلط نامه

سطر	صفحه	غلط	صحیح
۳	۵	طیعه	طبیعت
۱۸	۶	کسافت	مسافت
۷	۷	جمله	جمله
۱۶	۸	محفل	محمل
۱	۱۶	شیند	شنید
۵	۱۶	ترویج	ترویج
۱۸	۲۰	بناشد	نباشد
۱۷	۲۱	کذاست	کذاشت
۱۲	۳۴	یناید	نیاید
۳	۳۳	شخصایکه	اشخاصیکه
۱۸	۳۵	یدر	پدر
۶	۴۶	عادم المعرفة	عادم المعرفة
۴	۵۱	وظیفه است	وظیفه ایست
۸	۵۱	وانهار	وانهارا
۵	۵۳	غذای	غذای

سطر	صفحه	غلط	صحیح
۱۸	۵۹	بادر	بار
۱۸	۷۴	نصاری	انصاری
۱۲	۸۱	غنايه	عنایت
۳	۸۳	ندازد	اندازد
۸	۹۳	ستهزا	استهزا
۱۰	۹۸	کسي	کسی
۲	۹۹	السان	انسان
۶	۱۰۵	بسیطة	بسطة

کتابخانه آیت الله بروجردی (ره)

5 5 2 3 0 1 0 0

کتابخانه آیت الله بروجردی (ره)

5 5 2 3 0 1 0 0